

CONTENTS

ตอนที่ 46 คนเรายอมมีจุดดีของตัวเอง _____	5
ตอนที่ 47 รุกด้วยความเพิกเฉยที่ดี... _____	25
ตอนที่ 48 โกรสพอกที่ทำได้กับเวลา _____	45
ตอนที่ 49 จะเริ่มต้น ณ ตอนที่ _____	64
ตอนที่ 50 ความแตกต่างของใบไม้ชั้นเยี่ยมเยี่ยม _____	93
ตอนที่ 51 ความรู้สึกในเหตุการณ์ _____	108
ตอนที่ 52 ไม่ยอมให้ใคร _____	126
ตอนที่ 53 โน คอนโกรา _____	144
ตอนที่ 54 โน คอนโกรา 2 _____	163

ตอนที่ 46 คนเรา
ยอมมีจุดดีของตัวเอง

คุณเค็ด
ยังใจกับ
อิซึกิ !!

ฉัน
ชอบ
เค้า
นะ

ต้นพูด
ซะ
ชัดเจน

ถึงกับจ๊อย
ไปเลย
เรา

ตอนที่ผมรู้สึก
อยากอยู่คนเดียว
เจ้าเทราทานิ
มักจะมาเสมอ...

ทั้งที่ผม
ไม่ได้อยู่
ในอารมณ์
นั้นเลย...

IS

เฮ้!!
อิซึกิ
ตากะ!!

ไปคาราโอเกะ
กันเถอะ
ถือเป็นการ
เลี้ยงต้อนรับ
อิซึกิจึง
นะ

ตาม
สบาย
เถอะ
ฉัน
...

เอ เชโตะ
ถนัดร้องเพลง
เพอร์ฟิรอก
เธอจ๋อง
ช่วยกันมัช?

เปล่า
ไม่ใช่
ฉัน
ทรอก
เห็น
หมูนี่

อิชิกิ
ชอบร้อง
แต่เพลง
เพอร์ฟิ
นะ

ซินคนเนี่ยน
ร้องไปแล้ว
เธอก็อดร้อง
นะสิ
จริงมัช?

เพราะ
ฉัน

เก็บ
เพลงนี้
ไว้ให้
แม่นั้น
ร้อง

จะ
เพราะ
กว่า
นะ

อ้อ?

ฮว...
บรรยากาศแบบนี้
มันอะไรกัน
ฉันพูดอะไร
ผิดไปจนจึ?

ทำ
อย่าง
กับเป็น
แฟน
กัน
นะ

อะไรจะ
เอาใจถึง
ขนาดนั้น
น่าสงสัย
และ

แถม
เรียกจะ
สนิท
สนม
เชียว

น่า
สงสัย
จริง ๆ

พูดไปแล้ว
ตอนวิชา
ศิลปะ
ก็ดูรู้สึก
แปลก ๆ
เนอะ

นี่มัน
น่าสงสัย
จริงๆ
นะเนี่ย
!!

เรื่อง
นั้น

มันอะไร
กันแน่
เชโตะ
!!

พวกเธอ
จะบ้า
เธอ

สงสัยอะไร
บ้าง ฉันบอก
แล้วไงว่า
อิชิกิจ้องกับหมอนี่
นะเป็นเพื่อน
สมัยเด็ก
กัน

สรุป
ก็คือเป็น
เหมือน
พี่น้อง
กัน
นะ
เรื่อง
ไม่ใช่
เรื่อง
แปลก

อ่า...
เพราทานี
...

ใช่
อิจิตากะ

ฮว...

ใช่มัช
?

อ้อ...

ยังไงก็
ต้องบอกความ
รู้สึกของผมให้
เธอทานิ รู้
อยู่แล้ว

หวัด
ดี !!

โอ้!
มาแล้ว !!

แดง

ข้างนอก
หนาวมาก
เลยจุ่ม
มีทิมะ
ตกลงมา
แล้วตัว
!!

พา/
ทิมะ
ตก
เพชร

อะไรกัน...?
แต่เสียงของ
อิชิกิทำไมผมจะ
ต้องตื่นตื่นถึง
ขนาดนี้ด้วย
!?

อิชิกิ
ที่ดูสวยตอน
เรียนศิลปะนั้น
ก็เหมือนกัน...

รู้สึกต่าง
กับ อิชิกิตอน
ที่ทำงานที่บ้าน
ผม ราวเป็นคน
ละคนไปเลย

อ้อ...
อาจารย์บิตตุดะ
เลยมาไม่ได้
ฉันเองเดียว
ก็ต้องกลับ
ไปที่โรงเรียน
เหมือนกัน

รู้สึกงง ๆ
อยู่ว่าจะ
เรียกเธอ
ดีมั๊ย

พา...
โก
หก
นะ

เป้าหมาย
ของนามิ
คืออาจารย์
ทาเคฮารุ
จิจิโร่
นี่

ความ
แตก
ชะแล้ว

ยังไงซะผมก็
อยากให้อาการ
ตื่นตื่นนี้หายไป
ซะทีแหงจะบ้า
ตายอยู่แล้ว

เค้าพูดกันว่า
อยู่ที่ไหนถ้าได้
เคยมาแล้วจะทำให้
สวยขึ้นเพราะนาบนั้น
นี่แหละคือได้หน้า
สวยขึ้น...

ไม่
จริง
!!

โอ
โอ
...

นี่ นี่ แล้ว
รู้สึกยังไงบ้าง
มีความสุข
มากมัย?

มิตจัง
ตามแบบ
นั้นไม่ตีนะ

เออ..
คือ
ฉันพูด
เล่น
นะ

บ๊ิด
โธ่

ทำเอา
ตกอก
ตกใจ
หมด

มันไม่ตก
เลยซักนิด
ยัยนี่ถึง
ชอบทำให้
คนอื่นตก
ใจเหมือน
เดิมนะ

แหม...
ก็น่าเสียดายอยู่
เหมือนกันนะ แต่ไม่
มีเรื่องอะไรแบบนั้น
หรอก อยู่กันแบบปกติ
ทั่วไป... เหมือนเพื่อน้องที่
เข้ากันได้ดีทำนองนั้น
แหละ....

น่า
เสียดาย
จังสิ

ดูทีวี
ด้วยกัน
เล่นเกม
ด้วยกัน
บ้าง

แล้วก็
ทำอาหาร
ด้วยกัน
บ้าง

พูดตามตรง
เลยนะฉันนะ
ทำอาหารไม่
เก่งหรอก
อดสำหรับอก
ว่าอร่อยดี
อีกแน่

ผู้ใหญ่
ก็
แบบนี้
แหละ
นะ

ผู้ชาย
แบบนี้
ดีจัง
เลย

เฮ...
ยังงั้นก็
ยืนยันว่ามัน
ไม่ได้อยู่ดี
แหละ

แต่
หมอนั้น
ก็คือ
ผู้ชาย
นะ

ถ้ามี
โอกาส
คิดว่าจะ
ไม่ลองมือ
กันหรอ?

โอกาส
ลงมือ
มันเป็น
ไปได้สูง
เลยวะ

ไม่มีเรื่อง
แบบนี้หรอก
น่า อาจารย์นะ
ไม่สนใจ
เด็กอย่างฉัน
อยู่แล้ว

เซโตะ
คุณ
นำส่งสาร
ออก

เมื่อกี้
เค้า
นะ...

บอกว่า
อิชิกิจจัง
ชอบร้องแต่
เพลงเพอร์ฟี
เลยขอให้เว้น
เพลงนี้ไว้

แล้วบอก
ด้วยนะว่า
อิชิกิจจัง
ร้องเพอร์ฟี
เพราะ

อิม...
จะทำ
ยังไง
ดี...

ทำยังไง
ถึงจะ
เอาชนะ
หมอนั่นได้
.....

ฉัน
ชอบ
เค้านะ

ทรมาณหัวใจ
เป็นบ้าโดน
หมอนั่นพูดแพง
ใจตำคำเดียวถึงกับ
หมดสภาพเลย
ไม่ไหว...

เฮ้อ...
กับ อิชิกิจจัง
ก็มองหน้ากันแทบ
ไม่ติด ไร้ตมนี้
มันจะคงเคย
ยังไงนะ

เซโตะ
คุณ

ตอนนี้
ดูไม่สม
เป็น
ตัวเธอ
เลย
นะ

เขโตะคุง
ก็มี
จุดดีของ
ตัวเขโตะคุง
เอง

เพราะ
ฉะนั้น
ไม่เกี่ยว
กับคนอื่น
หรอก

พยายาม
เข้านะ
...

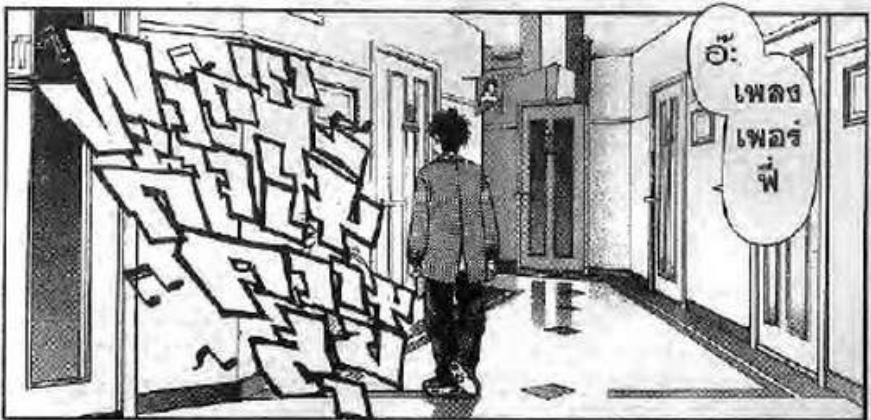
อิโอริจัง
ให้กำลังใจ
กับผม...

ใช่...
ใช่แล้วผมก็
คือผมไม่จำเป็นต้องพยายาม
ปรับเปลี่ยน
อะไร...

พยายาม
เป็นตัวของ
ตัวเองให้
เต็มที่
เท่านั้น...

ออกจะค่อนข้าง
ซับซ้อนนิดหน่อย
แต่ด้วยคำพูดเมื่อกี้
ทำให้ร่างกายของ
ผมเบาไหลว่องขึ้น

อ๊ะ
เพลง
เพอร์
ฟี

ตอนที่ 47 รุกด้วย
ความนึกคิดที่ดี

เจ็บ
ว้อย

อูง

สิ่งที่
ฉัน
เข้าใจ
ความรู้สึก
ของ
แกดี

ขอ
โทษ
ด้วย
นะ...

อะไร
กะไร
แล้ว
เป็น
หรือ
ชอบ
นี่

เพราะ
ดู
ท่าทาง
แกมัน
เปลี่ยน
ไปมาก

ตอน
นั้น
...

ตอน
ไปเที่ยวกับ
โรงเรียนนั้น...
ไม่น่าที่แก
ไปเลยจริงๆ...

แหม
อะไร
กัน
?

กรี๊ด

ไอ้เรื่องจะมา
ตีหน้ากัน
เพื่อแข่งหญิง
นี่...ฉันไม่
เลียดร่อนแบบ
นั้นหรอก

พูดไป
แล้วฉัน
นับว่าเป็น
คนใจเย็น
มากใช่ไหม
ล่ะ?

เมื่อกี่ซัดซะ
เต็มทีแล้ว
ยังมาทำ
เป็นพูดดี
อีก...

ฉันนะ
เข้าใจดี
อยู่แล้วว่า
อิซึกิจังนะ
ไม่ได้คิด
อะไรกับฉัน
เลยซักนิด

ถ้าจะให้เลือก
ระหว่าง
ความรักกับ
มิตรภาพ
แล้วล่ะก็
อิซึกิจัง
!!

ฉันนะ
เลือกที่จะ
เลือก
มิตรภาพ
มากกว่า
ความรัก
วะ

แต่
ว่า
...

ถ้าแก
ทำให้เธอ
ร้องไห้
แกคงรู้
ดีนะว่า
จะเกิด
อะไรขึ้น

เอ่อ
...
คือ
...

จะทำให้เธอ
ร้องไห้ร้องให้
อะไรกัน
ฉันยังไม่ได้
เป็นแฟนกับ
เธอเลยนะ

แล้วไม่
รู้ว่าจะ
โต้เป็น
ซีเปล่า
ด้วย..

เจ้าไอ้!!
ฉันไม่รู้หรอกนะว่า
แกพูดแบบนี้เพราะ
ยังแค้นความรู้สึกฉัน
อยู่ซีเปล่าแต่ถ้าไม่เป็น
แฟนแล้วแกจะเป็น
อะไรวะ คบกับเธอไป
เลยเซ

เปล่า...ไม่
ใช่แบบนั้น
ฉันหมายถึง
อิซึกิจังมีสิทธิ์
ที่จะเลือก
ไซ่ม่า...

ไซ่อีกแล้ว
แกหัดคาดคั้น
คนอื่น
เพื่อสิ่งที่แก
ต้องการ
บ้างสิ

อ้อ
อ้อ

ป๊าย..

จริงนำ
ตอบให้เสียง
มันหนักแน่น
หน่อยได้มั๊ย

จะขอเตือนแก
ไว้นะ ซินแกยัง
ทำซึกียกกล้า ๆ
กตัว ๆ ต่อไปอีก
ล่ะก็ แกจะต้อง
เสียใจแน่...

เสียงเป็น
ฝ่ายรุกซะบ้าง
รีบไปชวน
เธอออกเดท
เดี๋ยวนี้เลย

อ้อ... ฉัน
กะไว้
แบบ
นั้น
อยู่
แล้ว

แต่คิดว่า
ก่อนจะทำ
แบบนี้ฉัน
ควรเคลียร์กับ
แกให้รู้เรื่อง
นะ...

เจ้าบ้า
เอ๊ย
ทำท้วง
ไม่เข้า
เรื่อง

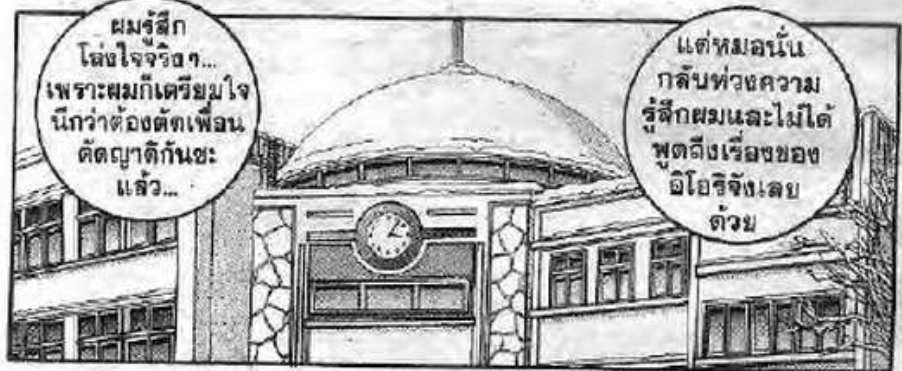
ขอ
โทษ
นะ

แกทำดี
แล้วนำ
รีบๆไป
เหอะ

เธอ
ทานี

ผมรู้สึก
โง่งงจริงๆ...
เพราะผมก็เตรียมใจ
นี่กว่าต้องตัดเพื่อน
ตัดญาติกันซะ
แล้ว...

แต่หมอนั้น
กลับห่วงความ
รู้สึกผมและไม่ได้
พูดถึงเรื่องของ
อีโฮริจริงๆเลย
ด้วย

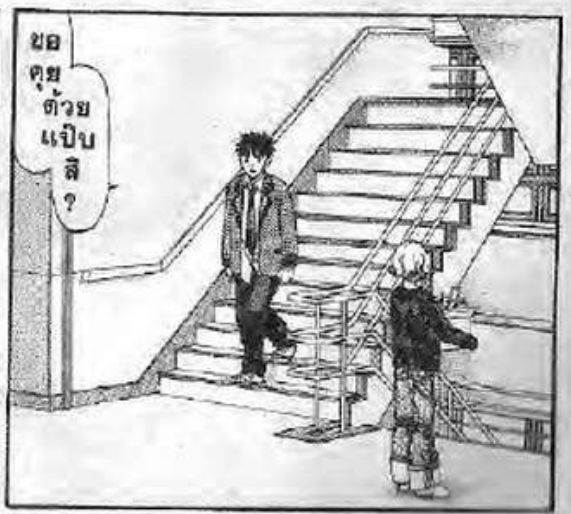

หมอนั้น
เป็นคนจริงจังๆ
แล้วก็เป็นลูก
ผู้ชายมากกว่าผม
มากเลย...

ยิ่งใจผมก็จะ
สองเป็นฝ่ายๆ
ดูน่าจะถูกด้วยความ
นึกคิดที่ดีไม่ต้อง
กลัวที่จะต้องเจ็บ

อี
ซึกิ
...

ขอ
คุณ
ช่วย
แป็บ
สิ?

เอ๋อ... คือ...

ขวยชะลิ
รู้สึกหัวใจมัน
เต้นระรัว
ขึ้นมาแฮะ...

ไม่เคยคาด
คิดคาดฝันมา
ก่อนเลยว่าตอน
จะคุยกับอชิริ

แล้วจะรู้สึก
ตื่นเต้นถึง
ขนาดนี้

ฉันอยาก
คุยกับเธอ
ให้เป็นการ
เป็นงาน
ซักครั้งนะ...
ดังนั้น...

ไม่!

อา...
เป็นอย่างไรที่คิดไว้
จริงๆเอานะไม่ต้อง
รีบร้อน ให้ออกาส
ต่อไปก็ได้...

อึ้น...
อึ้นหรือ
ไว้คราว
หน้าจะ
ลองชวน
ใหม่
ละกัน

อา
ราย
กัน

อึ้น
โอเค
นะ

ฮา

โกหก
นะ !!

โกหก
อะไร!!
ไม่พอใจ
อึ้นเธอ
!?

ปะ...เปล่า
แค่รู้สึก
แปลกใจ
เท่านั้น...

ก็ไม่หนักว่า
อะไรมัน
จะลงตัว
ชายขนาดนี้
นะ...

เอ๋อ
ขอลตาม
อะไร
หน่อย
สิ

วันนี้มี
เรื่องดี
อะไร
อึ้นสิ?

อึ้อ
?

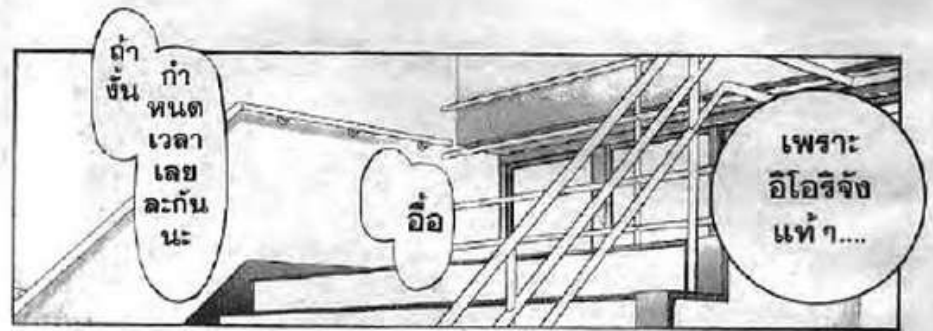

ก็
วันนี้
ดูเป็น
อดีตจัง
เหมือน
ที่เคย
เป็น

เลยเกิด
ความ
รู้สึก
ที่ดี
นะ...

10/2
11/1

ถ้า
ฉัน
กำหนด
เวลา
เลย
ละกัน
นะ

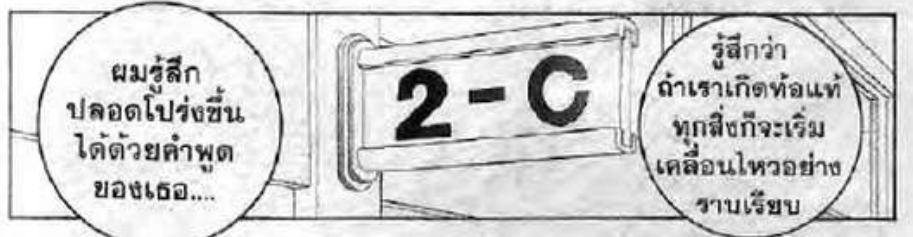
อ้อ

เพราะ
อิโอสิจจัง
แท้ๆ....

เซโตะคง
มีจุดดี
ของตัว
เซโตะคง
อยู่

ตั้งนั้น
คนอื่น
ไม่เกี่ยวหรอก
พยายาม
เข้านะ....

ผมรู้สึก
ปลอดภัย
ไปช่วงสั้น
ได้ด้วยคำพูด
ของเธอ....

2-C

รู้สึกว่า
ถ้าเราเกิดข้อแค้น
ทุกสิ่งก็จะเริ่ม
เคลื่อนไหวอย่าง
ราบเรียบ

แต่ไม่ได้เจอ
กับ อิซึกิ
สองต่อสองมา
นานมากแล้ว
นะ...

เขินนิดๆ...
เหมือนกัน
แฮะ...

จะคุยกับ
เธอหน่อยทำเป็น
ตื่นเต้น...พอเจอ
เธอเขาก็ทำเป็น
ตื่นเต้นอีก...

อิชิกิ...
ไม่ได้เป็นแค่...
เพื่อนสมัยเด็ก
ธรรมดาๆของ
ผมแล้วล่ะ...

เซโตะ
มัวยืนเพื่อ
อะไรของแก
ช่วยกัน
ทำเวร
หน่อย
เซ!

ว่างนัก
ก็ไป
เปลี่ยน
น้ำมา

จะ
ช่วย
นะ

อ๊ะ...
ขอบ
ใจ
นะ

มีเสียง
อะไรตีๆ
ขึ้นหรือ?
เซโตะคง

อ๊ะ?

เปล่านี่...
ทำไม
จ๊ะ?

เออ...

เอานะ...
ตอนนี้
กำลัง
ลารมดใต้
แต่นี้ทำให้
ก็ได้

แค่เปลี่ยนมุมมอง
ความรู้สึกใหม่แค่นี้
ถึงกับทำให้อะไร
มันเปลี่ยนแปลงไป
ขนาดนี้เชียว
!!

ขอแนะนำให้รู้จักนะ นี่ไม่ใช่เพื่อนสนิทสมัยมัธยมต้นของฉัน

พวัตติ

เอ่อ... คือว่า ชินนะ

โคชิโนะคะคุณ ฉันกำลังรีบพอดีนะ ผ่าก นายเรื่องนั้น ช่วยนะ

อ้าวอะไรกัน?

เคื่บออกว่าที่โรงเรียนของเคื่บจะมีผลงานเด็กนักเรียนหญิงสวย น่ารักขอสแต่ละโรงเรียนในหนังสือพิมพ์โรงเรียนรายวันนะ

อิม

แล้วสิ้นปีก็จะมีคัดเลือกคนที่สวยที่สุดในจำนวน 12 คน

เพราะฉันเคื่บเลขบอกว่าจะออกภาพของอโอิชิจะเป็นตัวแทนของโรงเรียนเรา

เคื่บออกว่าอยากจะทำรูปในวันเสาร์มะรึนนี่นะ คุณละหกมากใช้ม่่า?

นายว่าอโอิชิจะยอมถ่ายให้ม่่า?

ยังงี้ละทำทางคงไม่ได้ถ่ายรูปที่ดูน่าเกลียดอะไรมั้งแล้วถ้านายเป็นคนชอบร้องเพลงคิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไรนะ

แล้วถ้าอโอิชิยอมถ่ายเซโตะคุณจะช่วยไปเป็นเพื่อนด้วยได้ม่่าล่ะ?

เอ๋? ทำไม่ล่ะ?

เรื่องเป็นคนที่กลางหรือคนคอยประสานงานให้ล่ะ ฉันทำไม่ได้หรอก

ถ้าเป็นเซโตะคุณคงจะได้แล้วเซโตะคุณก็รู้จักอโอิชิดีด้วย

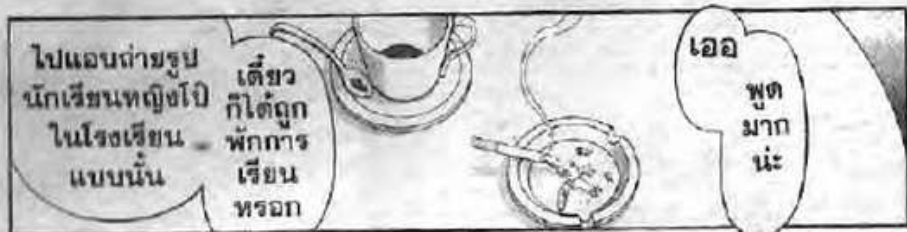
เอ่อ... โทษทีนะฉันคงไปไม่ได้หรอก

เพราะวันนั้นฉันมีนัดแล้วนะ...

เฮ้อ... ฉันเหวบกะไว้แล้ว

โอ?

จบตอน/จบด้วยความนึกคิดที่ดี...

ตอนที่ 48 โจรศพที่
ทำให้งง

คือ...เพื่อนของ
ฉันอยู่ชมรม
หนังสือพิมพ์
เค้าบอกว่าอยากจะ
ถ่ายรูป อิโริ ลง
หนังสือพิมพ์
โรงเรียนหน่อย

ฉัน
เหรอ?

ที่จริงแล้ว
เค้าบอกว่า
อยากจะทำ
รูปพวกนี้
เลยนะ...

สถานที่ก็เป็น
อาคารที่
ภายนอกดู
โอ้อ่าหรหระ
แต่ภายในยัง
สร้างไม่เสร็จ
ดีรูไซม์

ที่หอบาเบิล
แห่งเลขที่เค้า
สร้างปลอมทั้ง
คาราคาซัง
ไว้มันไซม์
?

อ้อ

ก็ไม่มี
ปัญหา
อะไร
หรอก
นะ...

แต่...

อ้อ

ไม่ใช่
ขุดว่ายน้า
ไม่ได้
เหรอ?

เออ...
คอมมิตตรงนั้น
เค้าจะทำรูปเด็ก
ผู้หญิงคนอื่น ๆ
ลงทุกเดือนแล้ว
ทุกคนเค้าก็ใส่
ชุดว่ายน้ากันทั้ง
นั้นนะ...

อ้อ
เข้าใจ
แล้วละ

ถ้าเป็น
เพื่อนของ
โคชิโนะเคะคุง
คงจะไม่ใช่คน
ไม่ดีอะไร
ไซม์...
เขาเป็นว่าฉัน
ตกลงละกัน

เรื่องนั้น
ฉันขอ
รับ
ประกัน
เลยเค้า
เป็นคน
ดีแน่
นอน

ขบใจมากนะ
เพราะเห็นเค้า
กำลังคลุมเรื่อง
นี้มากเลยแบบ
นี้ เค้าต้องรู้สึก
ขอบคุณเธอมาก
แน่เนี่ย

ดีจังนะ
โคชิ
โนะเคะ

เซโตะ
คุง
ก็...

เซโตะคุง
ก็ไปด้วย
ไซม์
?

เฮ้อ...
คือพรุ่งนี้
ฉันติดธุระ
สำคัญนะ

เลย
ไปด้วย
ไม่ได้

ขึ้น
เทร้อ

ทำ
เป็น
ฮิน
ใจ...

พรุ่ง
นี้...

ถ้า
อากาศ
แจ่มใส
คงจะ
ดีนะ

อยากให้
อากาศ
แจ่มใส
จริงๆ...

ไม่น่าเชื่อว่า
ผมจะมานั่ง
กังวลเรื่องอากาศ
เพื่อ อิชิกิ
แบบนี้...

ถ้าลองนึก
ย้อนเทียบกับผม
ตอนช่วงที่อิชิกิ
ยังพักอยู่ที่นั่น
เป็นเรื่องที่เหลือ
เชื่อจริงๆ...

ตอนนั้น
วันๆเล่าแต่
ทะเลาะกัน...

ถ้ามาคิดเอา
ตอนนี้ทุกวัน
นั้นช่างดูราว
ปาฏิหาริย์

มีเกิด
เรื่องต่าง ๆ
มากมาย....

มาก
มาย
จริงๆ

...

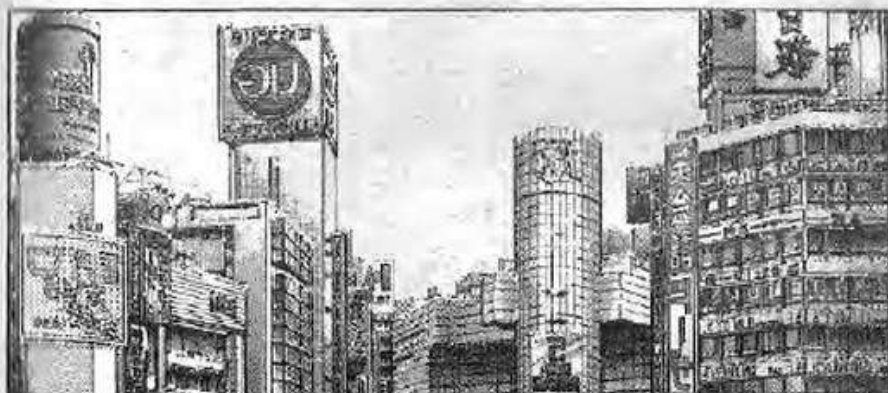
ฉัน
ชอบ
...

อิต
จัง
นะ
...

ท้ายสุด...
ผมก็
เป็นฝ่าย
ไล่ตาม
อิซึกิ
เอง....

เข้าไป
ข้างใน
อาคาร
แบบนี้
จะดี
เหรอ?

หะ...เออ
ไม่เป็นไร
หรอกเพราะ
ชอบคุณภาพ
เค้าแล้ว...

ถ้าฉัน
จะให้
เปลี่ยนชุด
ตรงไหน
ดีล่ะ....

ก็ต้อง
เปลี่ยนเอา
แถว านนี่ครับ
เผื่อคุณซังเกียจ
ฉันรีตริบถ้าจะ
เปลี่ยนตรงนี้

เปล่าไม่
มีปัญหา
อะไร
หรอกนะ
เพราะ
ฉันใส่
มาแล้ว

ช่วงที่นัด
เจอกัน
เมื่อที่ฉัน
ไปเปลี่ยนที่
ห้องน้ำของ
อาคารข้างๆ
นี่นะ

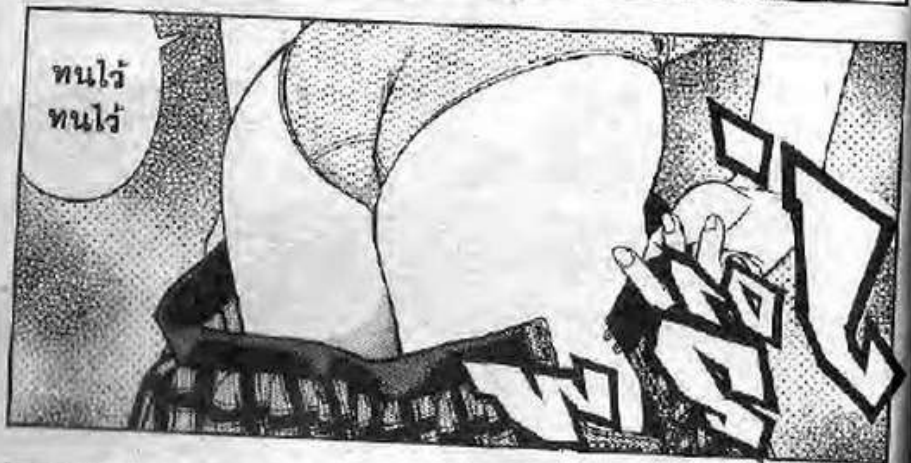
ที่นรีตริบ
ฉันถ้า
ถอดเสื้อผ้า
เสร็จแล้ว
ช่วยกรุณา
มาทางนี้
ด้วย
นะครับ

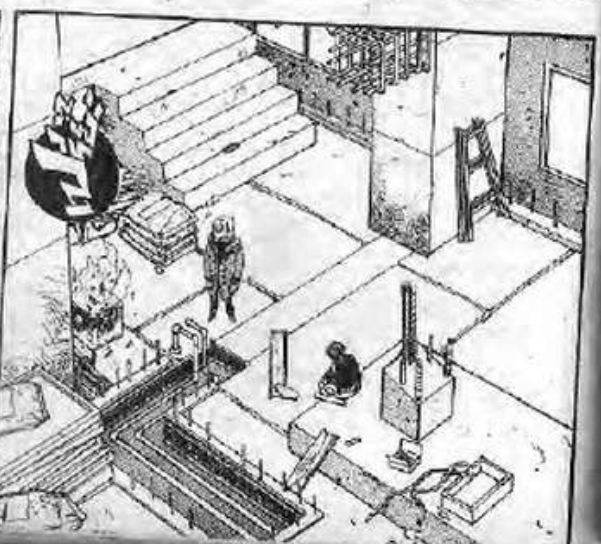
ปรี
ทนาย
ชะมัด
...

ซึ่

ทนาย
ทนาย

ทนาย
แย้
แล้ว

ทำไมวัน
สำคัญแบบนี้
ที่โรงเรียน
เพ็ญชะเรื้อย
เขี้ยวหน้า!!

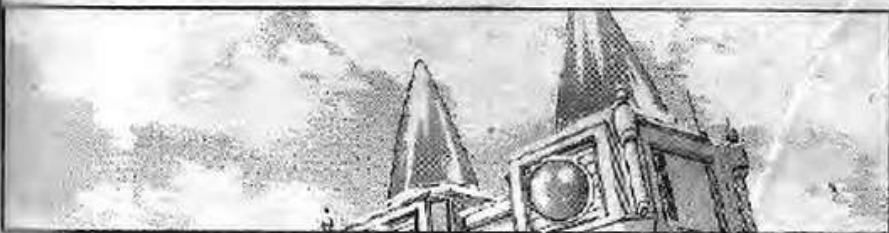
ฮัลโหล
เซโตะ
ครับ

เฮ้อ...

ฮัลโหล
เซโตะคุณ
เทรอนัน
โคชิโนะอะ
นะ

หือ

อ้อ อ้อ
มีอะไรจ้ะรีบ
รีบพูดมาเร็วๆ
ได้มั๊ย!!

โทษที
ฉัน
เตรียมตัว
เสร็จ
แล้ว

เชิญ
ทางนี้

เฮ้อ...
คะ

เฮ้อ...คือ
จะรบกวนให้
นายมาที่พอส
ซาเบิ้ลที่ชั้น 5
ตอนนี้ได้ขง
ได้มั๊ย...

เอ?...
ทำไมล่ะ
?

ก็รู้สึกว่...
ทำทางตุ้ม
ไม่ค่อยน่าไวใจนะ
ฉัน....

อะไรของ
มันวะ...ก็รู้อยู่
แล้วว่าวันนี้
ฉันมีนัดขง
จะมาขอให้
ไปคอน
นี่อีก

ไม่รับรู
เรื่อง
อะไร
ด้วย
แล้ว

โ
ไม่ทัน
เวลานัด
แล้วเนี่ย
!!

โ๊ะโ๊ะ
โ๊ะโ๊ะ

โคชิ
นาอะ
คุณ
!!

โ๊ะโ๊ะ

ให้
ตาย
สิ...

คง निकออกนะ
เพราะเธอ
ทำกับฉัน
ไว้สับ
เลย

ฉันจะ
เปลี่ยนเสื้อผ้า
ทันทีที่ใส่ชุด
นักเรียนอยู่
ไหนจะขังเจอ
กล่องวิดีโอที่
แอบซ่อนเอาไว้
อีก

เพราะเธอ
คนเดียว
เลยทำให้
ฉันไปโรงเรียน
ไม่ได้

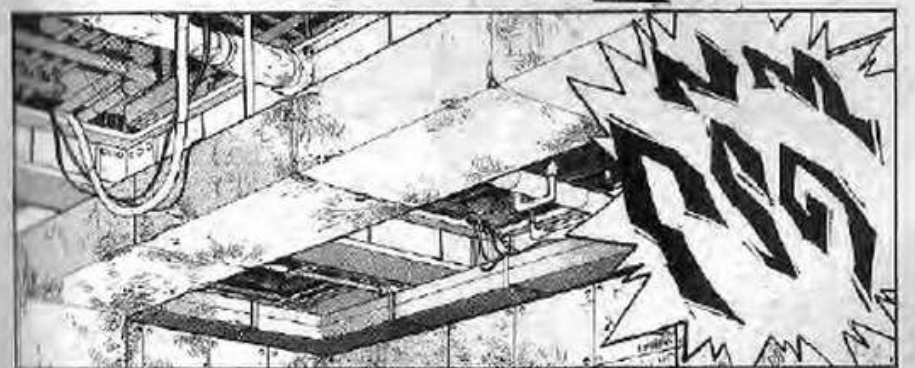
ทำได้สับ
มากจริงๆ
เล่นทำเอาชีวิต
ของฉันต้อง
ปั่นป่วน
ยุ่งยากไปหมด

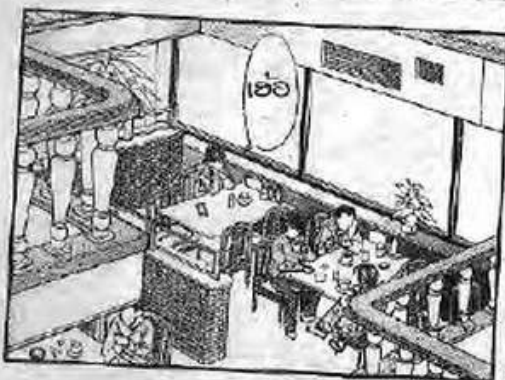
โคชิโนะอะ
คง
ขอลโทษ
นะ!!

มันคงไม่
นับเพื่อนกับ
แกแล้วละ
ฮ่า ฮ่า ฮ่า

นี่ถือเป็นคำ
ปลอบขวัญ
ฉันก็แล้วกัน
นะคงไม่แพง
ไปใช่ไหม?

ทำไม
ตื่นแต่
ไปทำไม
กัน...

ที่
ทำ
ฝัน
ใจ
อาจ
จะ
เป็น
ฝ่าย
เรา
จะ
มาก
กว่า
ฝั่ง
มั้ง...

สงสัย
ต้อง
โอน
อ้อม
ให้
มาก
กว่า
เดิม
แฮะ...

กังวลใจ
จังแฮะ....

โทรศัพท์
ทำ
ให้
ผม
รู้สึก
กังวล
ใจ...
แต่
พูด
ไป
แล้ว
ถึง
ผม
ไป
ก็
ช่วย
อะไร
ไม่ได้
อยู่
ดี

ทาง
โน้น
ก็มี
โค
ชิ
นา
อะ
อยู่
ส่วน
ทาง
นี้
ก็
อิ
ชิ
กิ
กำลัง
รอ
อยู่...

แต่
รู้สึก
กังวล
ใจ
จัง
!!

ตอนที่ 49 จ:
เริ่มต้น ณ ตอนนี้

อิโอริจัง...
โทรศัพท์
ตัดไปแบบนั้น
มันน่ากังวล
จริงๆ นะอะ

สถานที่
ที่จะถ่ายรูปร
ก็อยู่ใกล้ๆ นี้
นะ... จะเอา
ยังไงดีเนี่ย

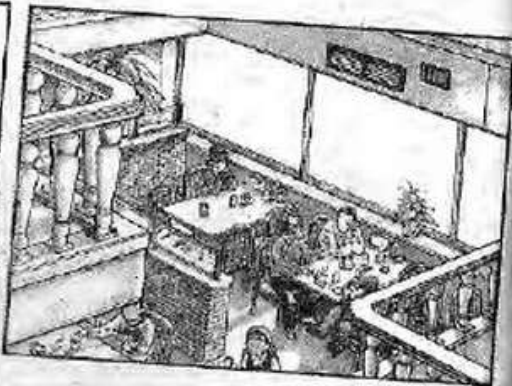
ช่วยมา
ที่นี่
ตอนนี้

เดี๋ยว
นี้
ได้
มั๊ย

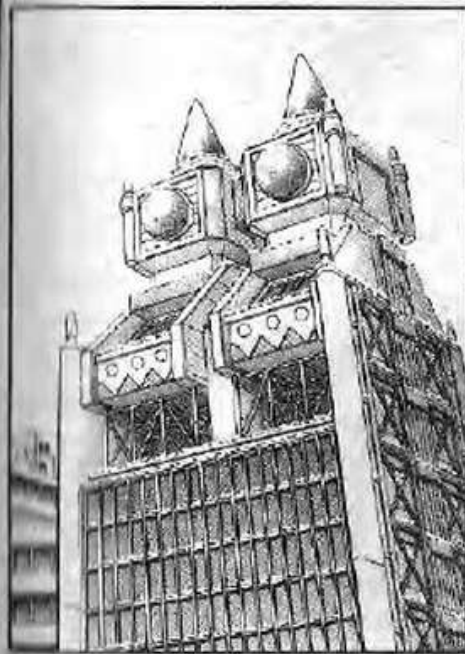
โทรศัพท์
จาก
โคชิ
นาอะ
นั่น...

อิตจัง
มาช้า
จริงๆ นะ...

เห็นฉัน
ทำเรื่อง
แบบนี้
แต่อย่า
เข้าใจฉัน
ผิดล่ะ

ฉันนะ
ปกติ
ไม่ทำกับ
ผู้หญิง
แบบนี้
หรอกนะ

แต่

นั่นเป็นเพราะไม่
รู้เป็นใจ
จนถึง
ลืมเธอ
ไม่ได้
ฉันไม่เคย
รู้สึกแบบนี้
กับผู้หญิง
คนไหนมา
ก่อนเลยนะ
ขอให้เธอ
จงภูมิใจ
ได้เลย

ทำไมทำหน้าที่
แบบนี้แล้ว
แกแล้ว
ทั้งอารมณ์
งอติ

ไฉน

เธอยู่ขมรม
การแสดงไม่ใช่
แต่แสดงบทบาท
ให้ดูมีความสุข
หน่อยไม่ได้รีใจ
!!

นั่นใจ
เห็น
หมดเลย
!!

หือ?

เพราะฉันเกลียดการใช้กำลัง จึงคิดว่าจะไม่ใช้วิชา การสู้รบ ที่เรียนมาจากปู่ไปตลอดชีวิต

แต่วันนี้ฉันจะขอใช้มันโดยไม่ลังเลอีกแล้ว

แกเพื่อนไปแล้ว วิญญาณสู้รบ บ้าบออะไร เห็นสิเปล่าว่าพวกฉันมีกันกี่คน

ฮี...ดูท่าจะพอเป็นอยู่บ้างล่ะนะ แต่เก่งไม่ถึงร้อย

จะตายเปล่า เหนามา พี่ชาย

ฮ่าหิง ขะตีมัย เนี่ย

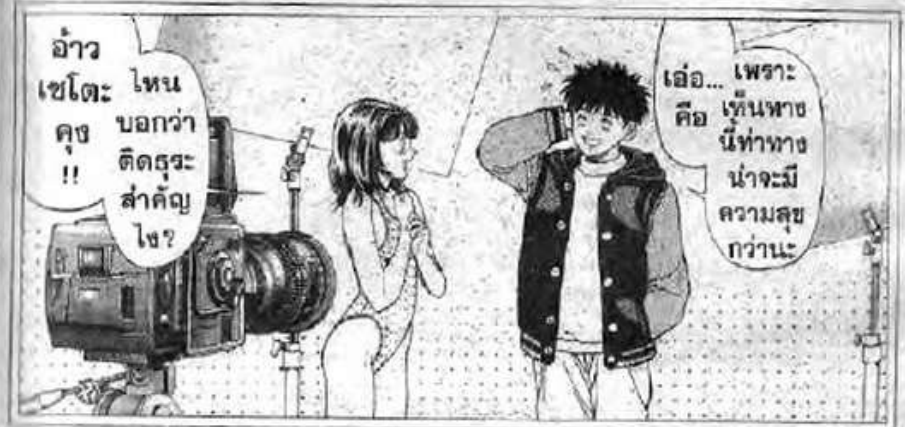
เฮ้ย~ พู่อะไร มั่งสิ

อย่า ก่อเรื่อง นะ

เฮ้
ขอล
นาน
มัช
?

อ้าว
เซโตะ
คุณ
!!

ไหน
บอกว่า
ดีดระ
สำคัญ
ใจ?

เอ่อ...
เพราะ
เห็นทาง
นี้ทำทาง
น่าจะ
มีความสุข
กว่านะ

แกนี่
มาช้า
ชะมัด

โทษ
ที

.....

อ้าว

ไม่มี
ทางเป็น
แบบนี้
หรอก
นะ

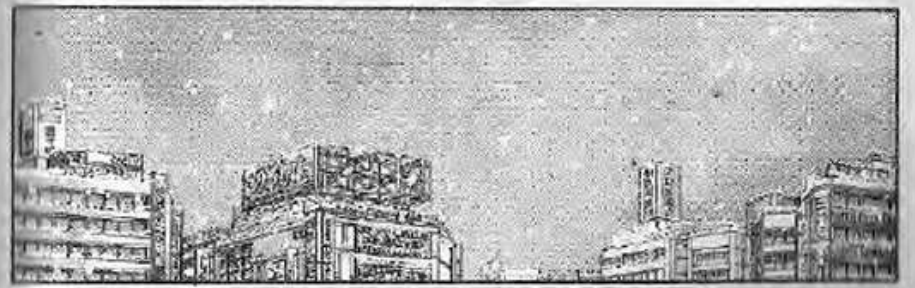
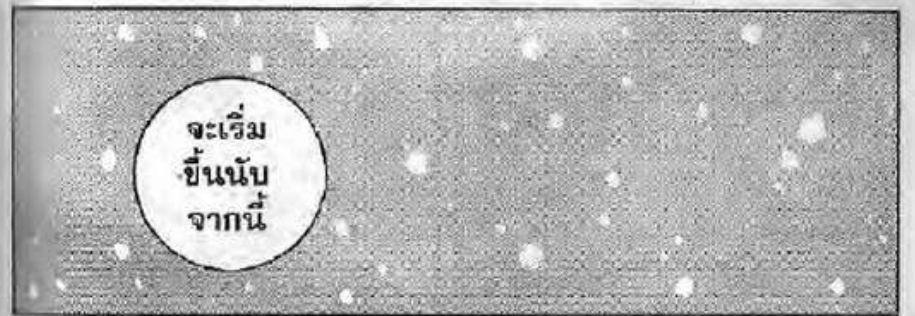
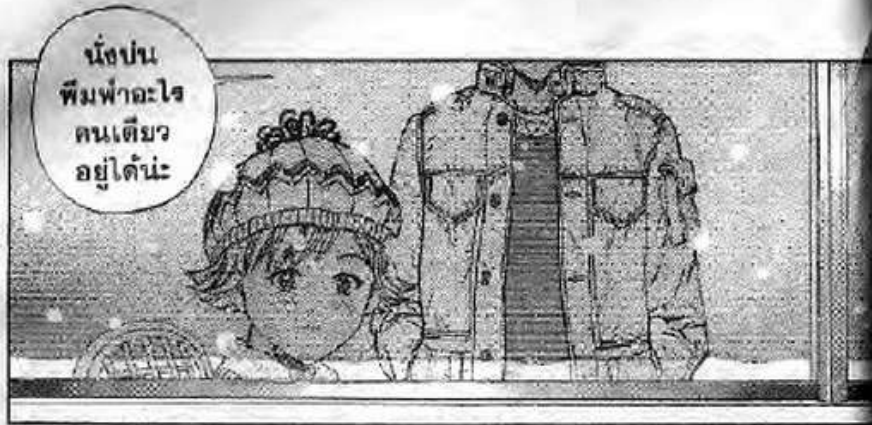

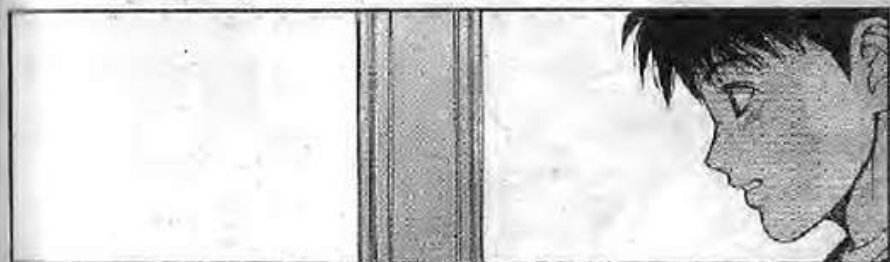
เซโตะคุณ
ก็...

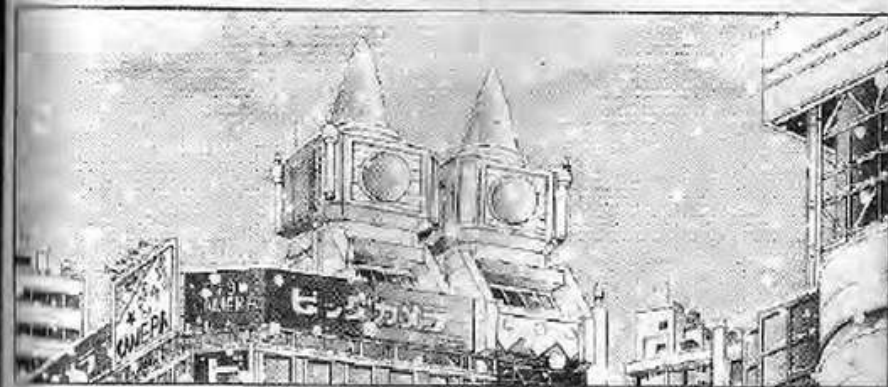
จะไป
ด้วย
โซ่มัช?

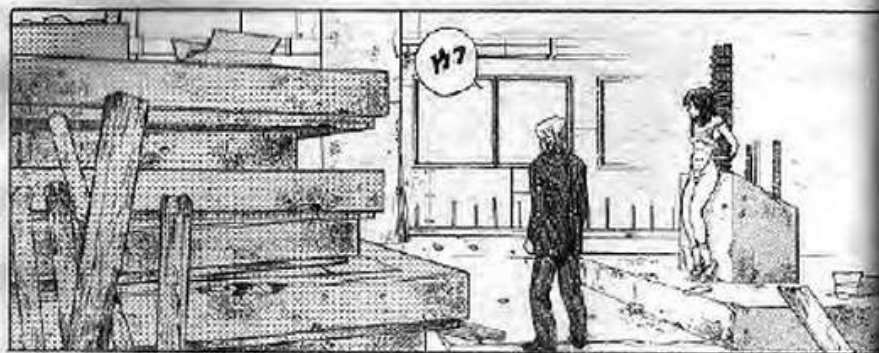

ไม่มี
ทาง
...

อะไร
ของแก
จะเนี่ย

ถ้า
เล็ง
ถูกจุด
จะ
สามารถ
ทำให้
คนอื่น
ตลบ
ได้อย่าง
ง่ายดาย

โคชิโนะเอะ
คุณ
เก่งจัง...
!!

๗๘

นายคิดจะ
ยอมจำนน
หรือหากจะ
นอนหลับ
ล่ะ

ไม่เห็น
จะเก่ง
เลย

แต่นั้น
ฉันก็
ทำได้

เห็น
มั๊ย

ทำไมถึง
ป่าเถื่อน
แบบนี้
!!

ถึงจะพูดอะไร
ซึ่งใคร่หูใคร่
คนนี้ก็
กลายเป็นของ
เล่นของฉัน
ไปแล้ว

ระวัง
ตัวเถอะ
แก
!!

ตะ
เดี๋ยว
ก่อน
เห็นฉัน
แบบนี้
เดะนะ
ฉันมันสู้
ใครไม่
เป็น
ตั้ง
นั้น

ขอฉันใช้
ลูกไม้
สักปรก
แบบนี้
เดะนะ!!

อีก
!!

ไอ้
บ้า
เอ๊ย
!!

อีก

ตาย
ชะเถอะ
!!

อีก
อีก
อีก

อ
แกนี่
มัน
ไซคตี
นะ

เพราะแกจะ
ได้ดูฉันเล่น
กับขี้ขี้ใน
ชอบใจฉัน
ชะตัวขละ

อีก
...

ไอ้
ทุเรศ
เอ๊ย
!!

34

ขอโทษนะ
ที่ยอมมา
นะ
เซโตะคุง

ถ้าไม่มา
ละก็ฉัน
ก็คงช่วย
ไม่ได้แน่
ขอโทษนะ

แต่ฉัน
รู้สึกไม่
สบายใจ
นิดนึง

แต่วันนี้
เป็นวันแดง
ที่สำคัญ
ไม่ใช่
เพราะ...

ใช่...
มันเป็น
วันแดงที่
สำคัญ...

ทั้งที่เป็น
เช่นนั้น
ผมกลับมา
อยู่ที่นี่...

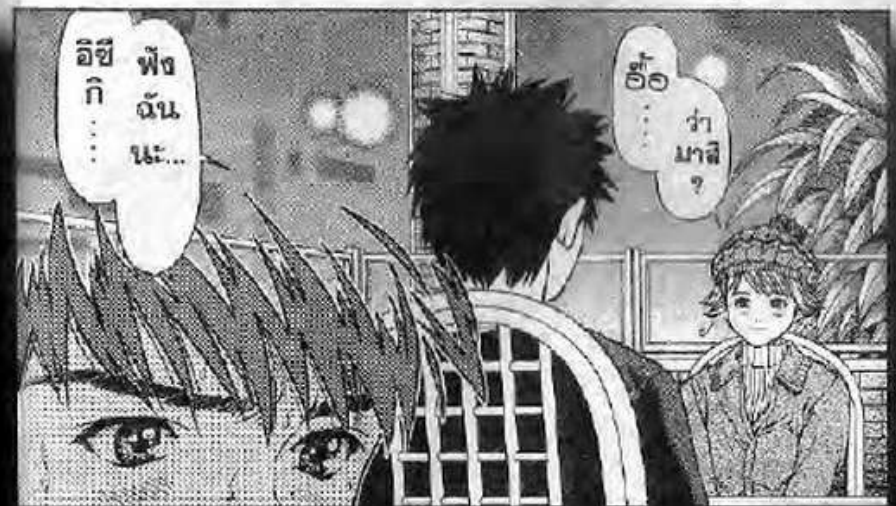

ในที่สุด
ผมก็ฉกเทศ
กับ อิชิกิ
ได้สำเร็จ

ทั้งที่เป็น
ช่วงเวลาสำคัญ
ที่จะบอกความ
รู้สึกของตัวผม
ออกไปให้
ชัดเจน

ทำไม
ผมถึงมาที่นี่
ได้นะ....

อิชิกิ
นี่
... นะ...

อ้อ
... ว่า
มาสิ ?

๒๗

!!

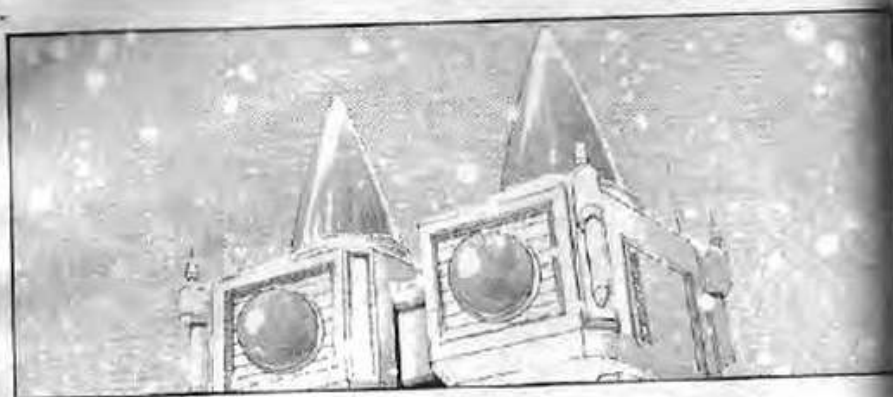
ขึ้น
เทรอล
จู่

โทษทีนะ
ฉันช่วยรอล
แป็บหนึ่ง
นะ

จบตอน/จ.เริ่มต้น ณ ตอนนี้

ตอนที่ 50 ความแตกต่าง ของใบหน้าที่อันยิ้มแย้ม

ทั้งที่บางที
อาจจะเป็นแค่
ปัญหาเล็กน้อย
ธรรมดาที่ได้

แต่ผม
กลับวิ่งโร่มาที่นี่
โดยที่ยังไม่รู้
เหตุการณ์มันจะ
เลวร้ายถึง
ขนาดนี้

ทำไมผมถึง
กังวลใจถึงขนาด
นั้น..ถึงขนาดที่
อิซึกิ แล้วมา
ที่นี่...

เซ
โตะ
คุง

เซโตะ
คุง
!!

เฮา
? มี...
มีอะไร
จริงๆ?

เป็น
อะไรไป?
เหม่อลอย
เชียว...

อ้อ
เปล่า

แล้ว
โยชิซึกิ
ไม่เป็นอะไร
ใช่ไหม?

อ้อ ไม่เป็น
ไรหรอก
คิดว่าเดี๋ยว
ก็ฟื้นแล้ว
ละ

ฮัน
เรี
?

ดี
จัง
...

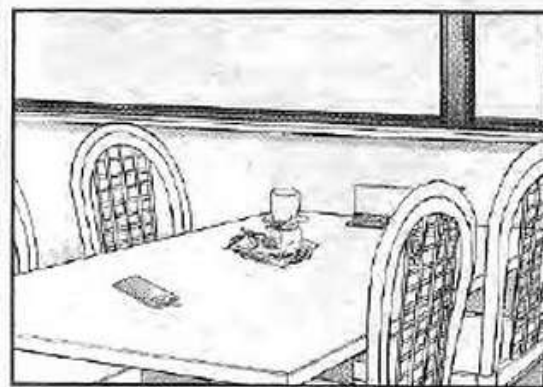
แต่
ว่า โศยิ
นา
...
นี่แก
นะ

นายเป็น
คนจิตกา
สอยาก
เห็น
พวกนี้
ภาพตอน
นั้นแะ
ฉัน
ยังจิน
ตนาการ
ภาพไม่
ออกเลย

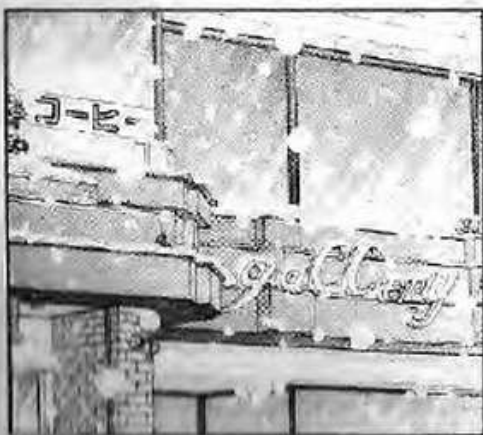

ยังงั้น...
ก็ดีจริง ๆ นะ
ที่ อีโอริจ
ปลอดภัย

อ๊ะ!
โทษที ๆ
ฉันไป
โทรศัพท์
มานะ

กลับมา
เร็วจัง
นะ

เฮ้อ...
ตกใจ
หมด
นึกว่าจะ
หายตัว
ไปอีก
ซะแล้ว...

ฉันตกใจ
จริง ๆ เจ้า
โคชิโนะเนะ
เออ เธอคง
ไม่รู้จิกนะ

เหลือเชื่อ
จริง ๆ
หมอนั้น
เข็มแข็ง
มากเลย
ล่ะ

ที่จริงฉัน
ไม่ต้องไป
ก็ได้
นะเนี่ย...

ฮือ

ดีจัง
อิตจัง นี่
ดีจริงๆ
นะ

ใบหน้า
ยิ้มแย้ม
ดูต่าง
ออกไป

กลับมา
ชอบใหม่
แล้วละ

พูด...
พูดอะไร
ของเธอ
นะ

แต่
เขี่ยม
จริงๆ
นะ

รู้สึก
สังหรณ์ใจ
ถึงกับ
อันตราย
ได้...

พอเป็น
เรื่องของ
อีไอริ
แล้ว

อิตจัง
ดูกลายเป็น
คนเก่งมาก ๆ
ขึ้นมา
เชียวนะ

พูดอะไรของ
เธอนะตอนเธอ
เดือดร้อนฉัน
ก็ทำแบบนั้น
เหมือนกัน
นั่นแหละ

มัน
เรื่อง
ธรรมดา
นี่นา

ฉันเอง
ก็คิด
แบบนี้
เพราะ
อิตจัง
เป็นคน
ใจดีนี่

พูดจา
ดูแปลก ๆ
แฮะ...

จริงๆสิ
อิตจัง
ฉัน
มี
เรื่อง
ให้รับ
ฟัง
หน่อย
นะ

อึ้ม

เรื่อง
อะไร
...

คิดว่า
ตอนนี้ทาง
สอคลีวิสต์มี
ติดต่อมาให้
อาจารย์ไป
ทำงานให้นะ

ฮือ
?

คำถาม
ด่วนมาเลยว่า
จะเข้าร่วมด้วย
ซีเปล่าเพราะ
ทางโน้นต้อง
การเร่งด่วน
เพิ่มเรื่อง
จำนวน
คน

แต่นั้น
ล่ะ...
คือตัว
ปัญหา
เลย...

เพราะ
ฉันชอบ
อิตจัง
ตอนที่
คอย
คิดถึง
อิโริ
...
ชอบ
อิตจัง
ที่ดูเป็น
ธรรมชาติ
...

อิตจัง
อาจจะไม่รู้ลึก
ตัวก็โต แต่
อิตจัง นะ
กำลังฝันตัวเอง
อยู่รั้มัย

พอเป็น
เรื่องของฉัน
อิตจัง
จะคอยทำ
ความมา
จนแทบ
ติดกัน
เลย

สำหรับ
อิตจัง
แล้วต้องเป็น
อิโริ
เท่านั้น

ยอมรับ
แต่
โดยดี
แหละนะ

จบตอน/ความแตกต่างของใบหน้าน้องนึ้นเบียม

ตอนที่ 51 ความรู้สึก ในฤดูหนาว

อิซึกิ
กลับอเมริกา
ไปแล้ว...

นี่นับเป็น
ครั้งที่สอง
ที่ผมต้องจาก
กับ อิซึกิ

แต่ทว่า
จากครั้งนี้
ต่างกับตอนที่
ยังอยู่
ชั้นประถม

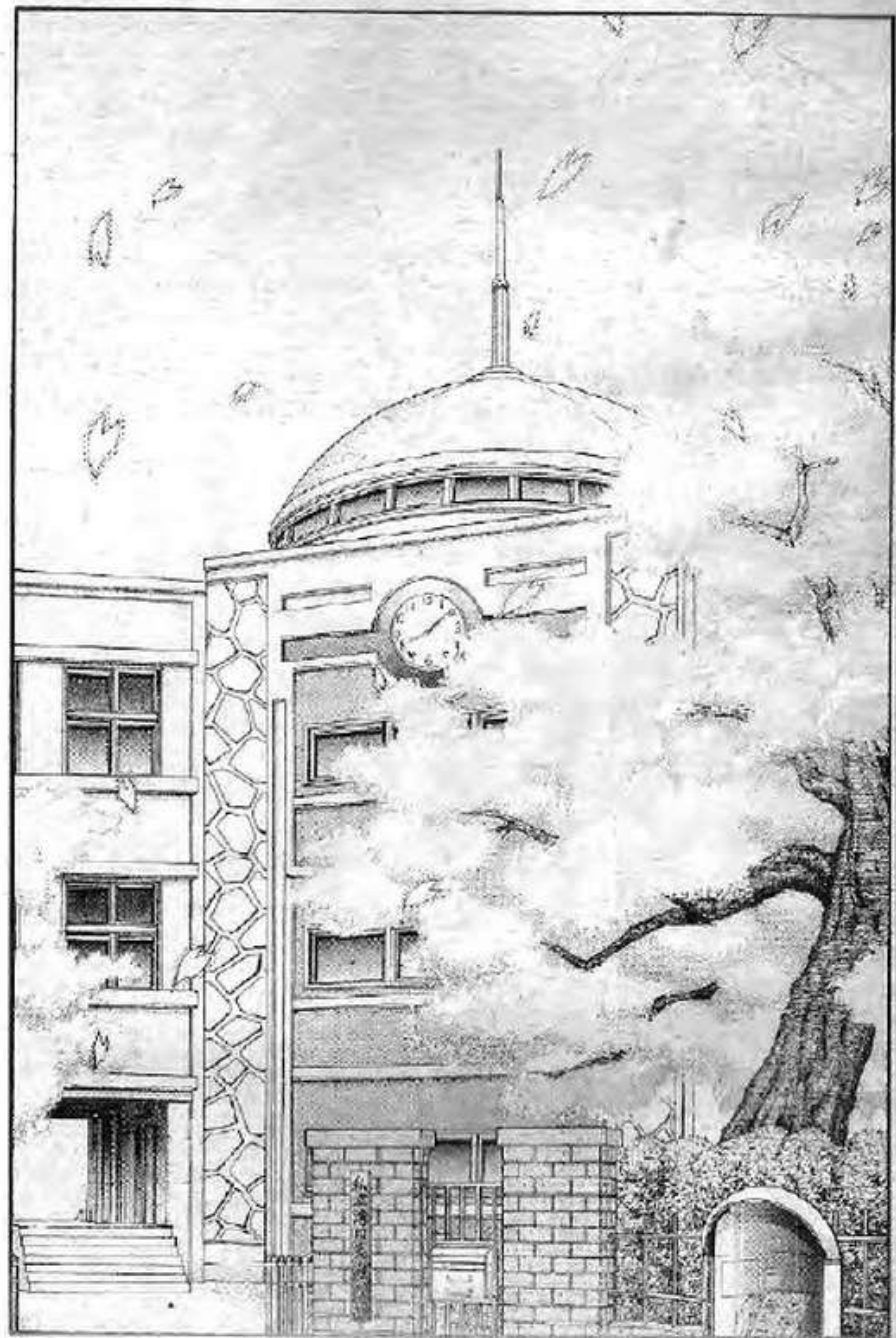
ความรู้สึกนั้น
มันยากที่จะ
อธิบายได้
เพราะแม้แต่
ตอนนี้ผมยัง
ไม่ค่อยเข้าใจ
มันเลย....

ตอนสุดท้าย
แม่นั้นทำหน้าที่ว่า
ตัดขาดได้แล้ว
อย่างสิ้นเชิง
พร้อมกับพูดว่า...

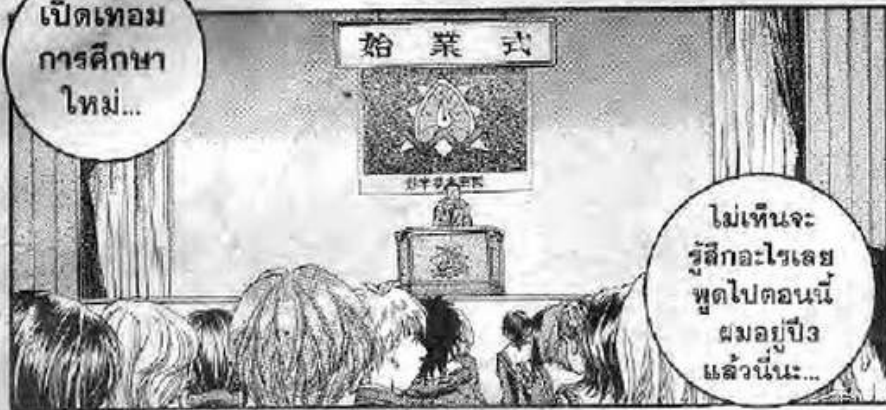

อิซึกิ...
เธอมคิดว่า
ฉันจะจับ
เรื่องนั้นได้
ง่ายตาย
ขนาดนั้นเชียว...
?

แม่แต่เตี้ยวนี้
คำพูดนั้นนะ
ยัยฉวนเวียน
จึงควานอยู่ใน
หัวของฉัน
อยู่เลย....

เปิดเทอม
การศึกษา
ใหม่...

ไม่เห็นจะ
รู้สึกอะไรเลย
พูดไปตอนนี่
ผมอายุปี่ง
แล้วนี่นะ...

เปิดเทอม
ใหม่ก็ไม่เห็นมี
อะไรเปลี่ยน
ไปเลย

เพราะ
โรงเรียนนี้ใคร
ล้วยห้องไหนก็จะ
อยู่ห้องนั้นตลอด
ไม่มีการเปลี่ยน
ห้อง

คนที่อยู่
รอบข้าง
ก็พวก
หน้าเดิมๆ

แน่นอนใน
จำนวนนั้น
ก็ต้อง...

ถ้าจะพูดถึง
สิ่งที่เปลี่ยนก็คง
เป็นความรู้สึกที่มี
ต่อโลกจริงมันอยู่ห้อง
เดียวกันแต่ไม่สดชื่น
ซ้ำเรื่องเหมือนเมื่อ
ปีก่อน

เค้าคนนั้น..
อิซึกิ
ไปอเมริกา

ถ้าเค้าคนนั้น
ไม่ปรากฏ
ตัวออกมา...
ทุกอย่างก็จะ...

ถ้าตอนนั้น
เค้าคนนั้นไม่
ส่งเพจไปหา
อิซึกิ...

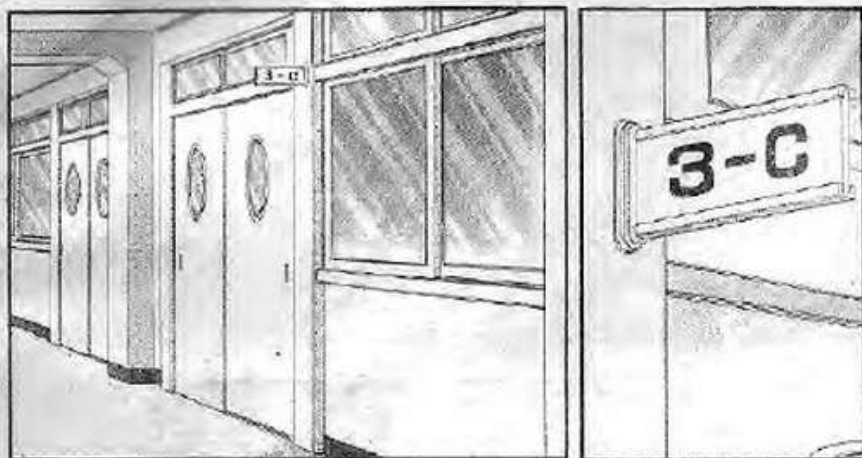

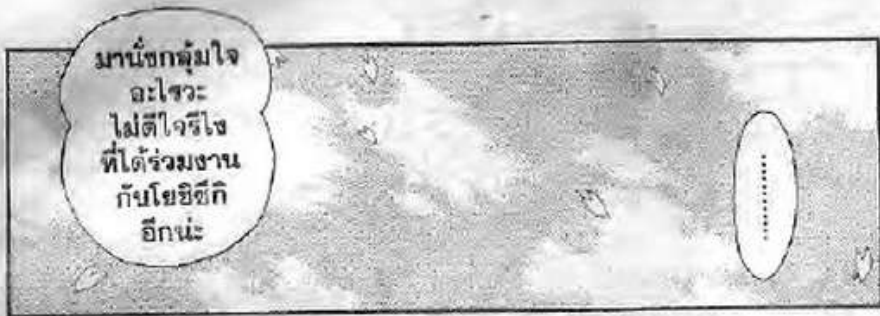
มันะไม่!
ความรู้สึก
มันกำลัง
ฟูวชาน

ผมนี่
แน่ๆจริง ๆ
!!

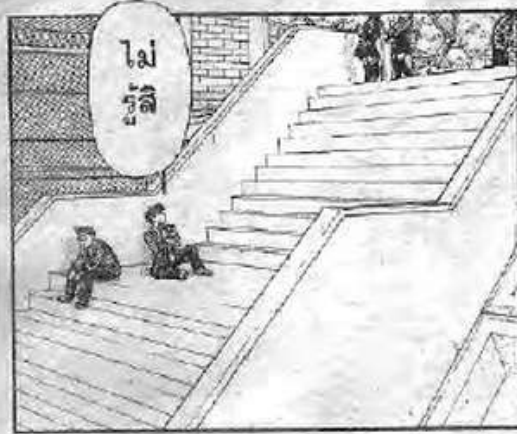

ฤดูหนาว
แล้วถึง
ฤดูหนาว
อีกแล้วจ้ะ...

มานั่งก้มหัวใจ
อะไรจะ
ไม่ได้ใจอะไร
ที่ได้ร่วมงาน
กับโยชิซึกิ
อีกนะ

ไม่
รู้สิ

ไม่ใช่
ว่าแก
ไม่รู้
หรอก

แต่
เพราะ
แก
พยายาม
จะไม่รู้
มากกว่า

แกนะ
รู้สึกแคร์
ชิซึกิจึง
มากไป

แต่ถึงแกจะแคร์
เธอมากแค่ไหน
ก็เถอะ มันก็ไม่ได้อะไร
ทำให้เธอดีใจ
หรอกนะ

เพราะชิซึกิจึง
มองความรู้สึก
แกออกถึง
ได้เลือกที่จะ
ไปอเมริกา
จริงจัง

แกนะที่
ชอบรับความ
จริงซะบ้างไม่
ถึงถึงแกตายไป
ก็ไม่มี
ความหมายอะไรอยู่ที่

ถึงจะพูดขึ้น
ก็เถอะแต่มัน
เคยตัดใจ
จากชิซึกิจึง
มาครึ่งหนึ่ง
แล้วนะ

พอพลาดหวัง
จากทางนั้น
แล้วจะแบก
หน้ากลับมา
หาทางนี้ใหม่
มันดูทุเรศนะ

ที่แกบอกว่า
ตัดใจจาก
โยชิซึกิแล้ว
แต่คิดอยู่แต่ในใจ
ไม่ใช่ไร่น่ากลับ
ไปหาเธอไม่เห็น
เสียหาย
เลย

ฉันนี่
มัน...
ถือว่า
แปลก
มั๊ย...

ความรู้สึก
ตอนที่คิดว่า
ชอบชิซึกิ
สำหรับตัว
ฉันเอง
นั่นคือ

ความ
ตั้งใจ
ที่แท้
จริง
นะ

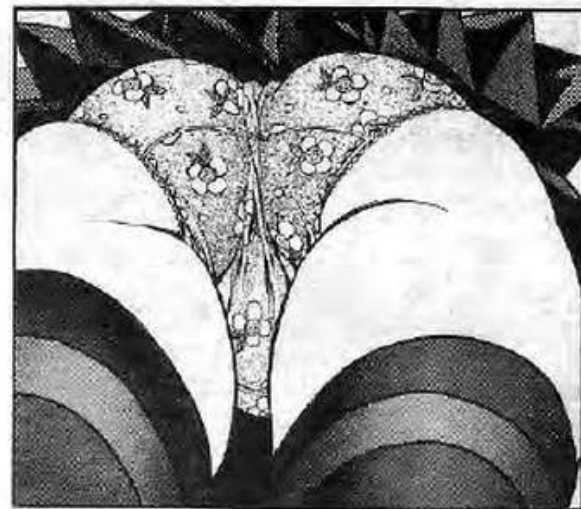
เรื่องนั้น
จะปฏิเสธ
ทั้งหมด
ไม่ได้
หรอก...

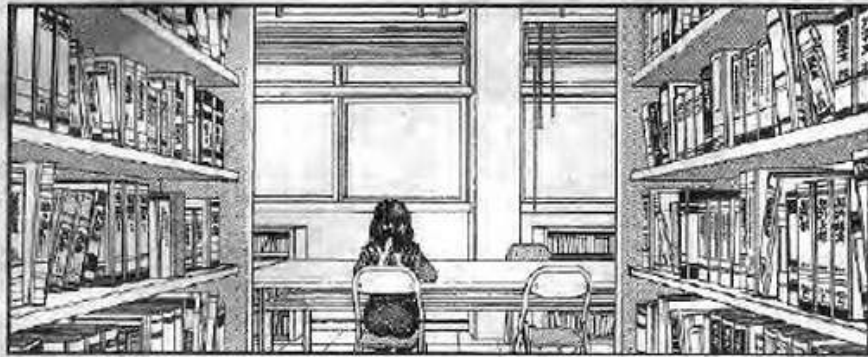

อิจิตากะ
ถ้าพูดถึงความ
รู้สึกแล้ว คนเรา
นะ บางทีก็ยังไม่เข้าใจ
ความรู้สึกของตัวเอง
เราเองเลย
มั๊ย

มัน
เป็นเรื่อง
ธรรมดา
นะ

เพราะชั้น
ทุกคนถึงต้องมา
นั่งก้มหัวกับเรื่อง
ความรักล่ะแล้ว
เราก็จะเติบโตขึ้นจาก
ประสบการณ์ที่ผ่าน
เข้ามาซักแล้วซัก
เล่า

กะไว้
แล้วเชียว!
รู้สึกไม่ดี
เลยแฮะ

เป็นเหมือนกับ
เมื่อปีก่อนเลย
ปีที่ผ่านมานี้
ผมมีวทำอะไร
ของสมณะ

ปีนี้
จะทำ
อะไร
ดีล่ะ

ไม่
รู้สึก!

หว่า...
ฮากาปากไม่
ตรงกับใจมันเริ่ม
พันกดับดินมา
อีกแล้ว

เซโตะคง
ดูไม่จำเรื่องเลยนะ
เหมือนกับที่
อิชิกิจบอก
เอาไว้เลย...

เฮ?
?

แม่นั้น
พูดอะไรกับ
อิชิกิจ
ด้วยหรือนะ

ถ้าฉันไป
อเมริกาคิด
ว่าต่าบ้านั้น
จะต้องเคฆ่า
สร้อย

เซ็งซิม
ไปมาก
ทางเลย

เด็ก
ว่าอัน
นะ

พูด
อะไร
ไม่เข้าใจ
เรื่อง

จิจังสิ
อิชิกิจสอนวิธี
ทำให้เซโตะคง
จำเรื่องขึ้นจาก
อาการแบบนี้
ด้วยนะ

จะลอง
ทดสอบดู
ซักครั้ง
ดีมัยน่ะ

เฮ?
?

จะทำ
ได้ดี
มัยน่ะ...

จะทำ
อะไรน่ะ
!?

อะ อ้าว
ฉันทำผิด
รีเนี่ย?
ขอโทษ
ทีนะ...

จะพูดว่าไงดีละ
เธอน่ะโดนเค้า
หลอกแล้วถูกทำ
แบบนี้ใครเค้าจะ
มีอารมณ์มาฆ่า
เร้าขึ้นได้เล่า

อ้อ...
เจ็บ
ไปหมด
นึกว่า
ต้องตาย
แล้ว
ซะอีก

จ้าก...
เจ็บเป็นบ้า
ขยับปากมัน
อะไรปากที่
เนี่ย

อิโอริจจัง
ก็ยังคงเป็น
อิโอริจจังนำโดน
เค้าหลอกซ้ำ
ขนาดนี้เชียย

สมเป็น
อิชิกัง
จริงๆ
นะ

รู้อะไร
เซโตะคุง
ตีไป
หมดเลย

นี่
โยชิซึกิ
!!

เฮยว!
เฮยว!

เฮยว

เฮยว
ก่อน...

พอ
ได้แล้ว
!!

ก็
ตุลุดขึ้น
ขึ้นแล้ว
ไม่ใช่
เหร้อ

เอ?
?

ฮัยป้า
อิชิกิเอ็ช...
รู้สึกจะโดนฟัน
สลักหลัง
ให้ไปต่อ...

ก้าวเต็ม
จากความรู้สึก
ในฤดูหนาวออกไป
ไปก้าวนี้เองโดย
ไม่รู้ตัวแล้ว
แะ...

เอออ

ฉันมา
ซัด
จึงพอ
จะแปล
ไหม?

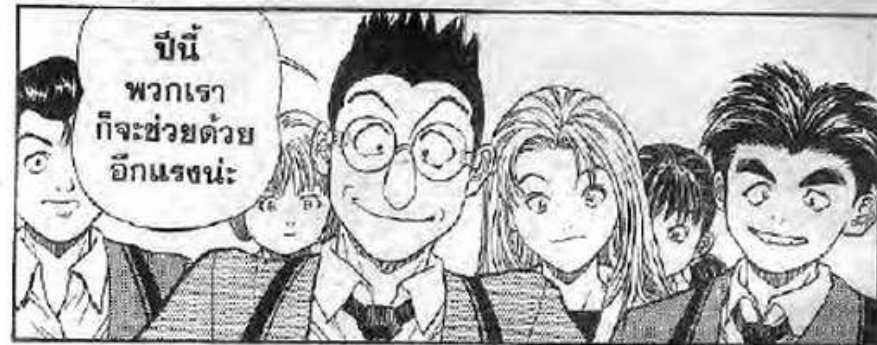
มันอะไร
ของแก่นะ
เทราทานิ !!

จะมา
อาจ
อะไรกัน
เล่าหา

ใช่
ใช่

เอ?
ชช...นี่
พวกแก...

ปีนี้
พวกเรา
ก็จะช่วยด้วย
อีกแรงนะ

เทราทานิ
...

จริงสิแ
ถ้ามีเหตุในที
เดิมเดือนเชเดิมไม่
ยอมไปไหนมันก็พอ
จะที่จะต้องจมอยู่ใน
ความมืดหนาวเหน็บของ
ฤดูหนาวต่อไป

ถึงคำตอบ
ที่ชัดเจนจะยัง
ไม่ปรากฏ
ชัดออกมา

แต่ยังเ
ก็ลองเริ่มก้าว
เดินออกไป
มุ่งไปสู่
ฤดูกาลใหม่
!!!

จบตอน/ความรู้สึกในฤดูหนาว

ตอนที่ 52 ไม่ยอมให้หลุด

ชัก
ลำบาก
แล้ว
สิ...

นับแต่
เปิดเทอมมา
นี่ก็ผ่านมาก
ประมาณเดือน
หนึ่งแล้ว

แต่โปรแกรม
ของงาน
(ปาร์ตี้ต้อนรับ
น้องใหม่)
ยังกำหนดอะไร
ไม่ได้เลย

เอ้อ
หิวข้าว
นี่สองทุ่ม
แล้วนะ

ฉันไปคุย
กันต่อที่
ร้านอาหารที่
ไหนซักแห่ง
ก็แล้วกัน

พา
ยังใจวันนี้
แยกย้าย
กันไป
ก่อนเถอะ

พอมากคน
ก็เลยมากความ
คุยกันไม่จบ
ชะที....

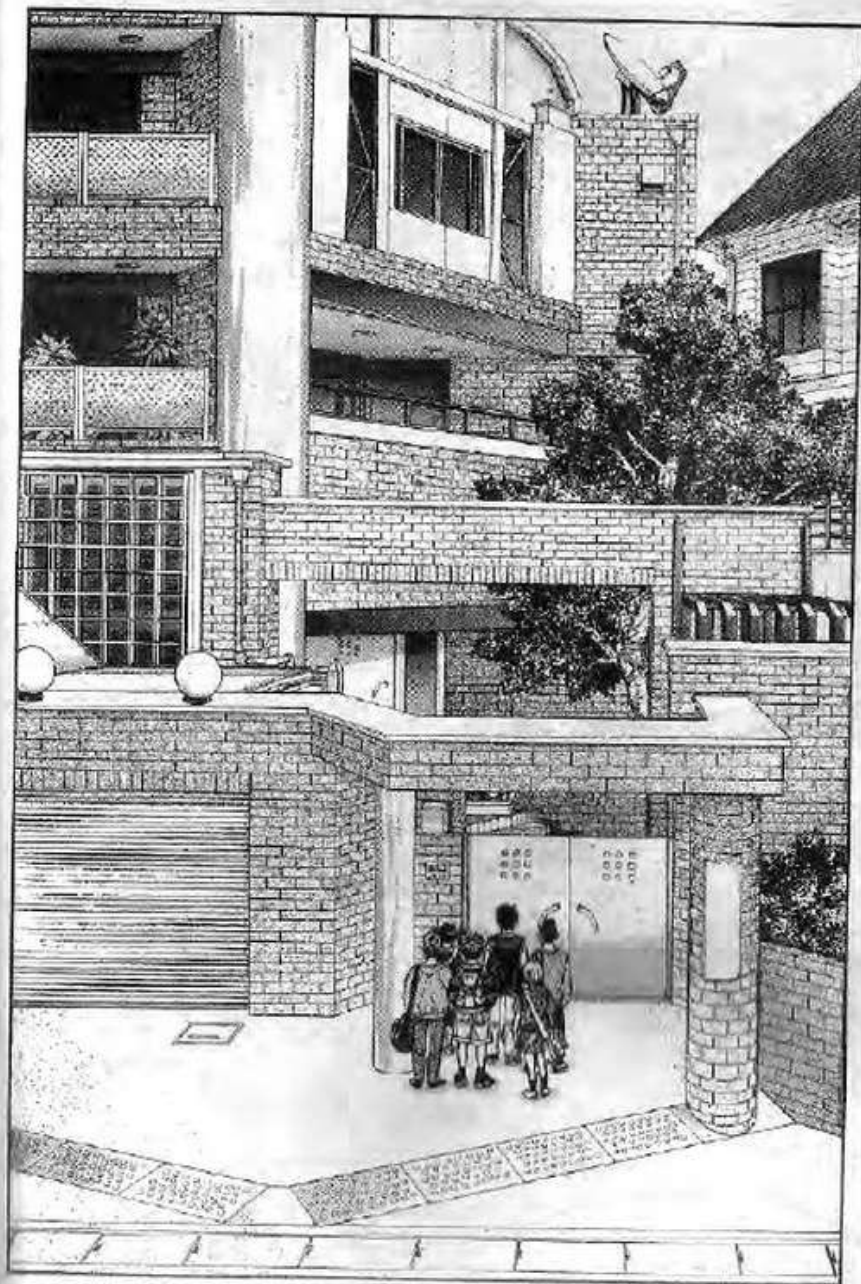

จะบ้าอะไร
เห็ดใช้เวลา
อีกแค่
อาทิตย์
เดียวเอง
นะ

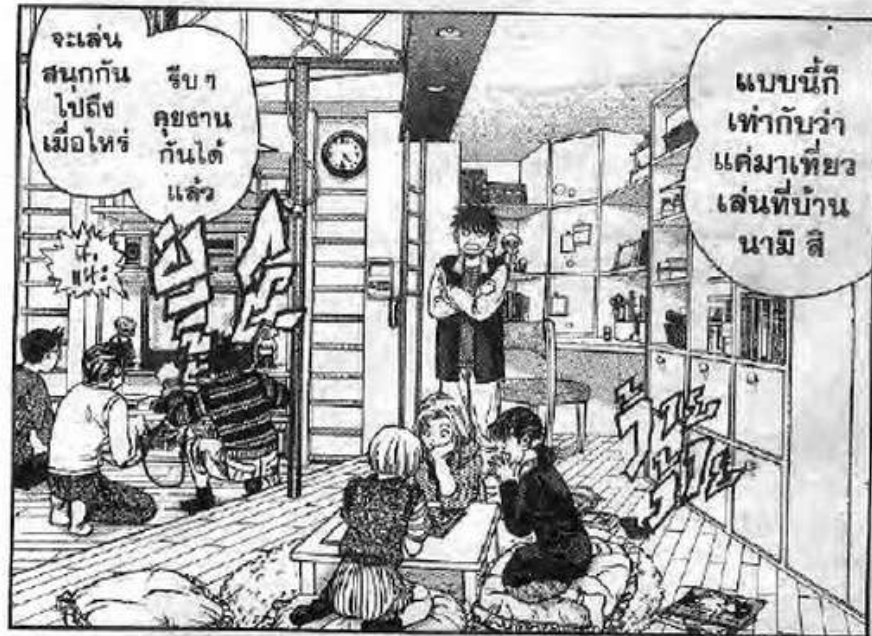
แถมตั้งแต่
พุงนี้ก็
หยุดยาว
แล้วด้วย
แล้วทีนี้
จะทำ
ยังไง

และ
แล้ว
...

แหม นายนี่ก็ เรื่องคุย ก็นั่นคุย อยู่แล้ว

ไว้ให้ มันมีดี ก่อน นะ

.....

เฮ้ นามิ ซ้าว นั่นซี่ย อีกรึ ?

อ้าว ขยายจะกิน เมื่อไหร่ก็ ตามใจนวยสิ แดไปซื้อ คอนวีนี่ขนานา เท่านั้นเอง

อะไรกัน นี่เดอไม่ ได้ทำให้ พวกเรากิน ทรอกซะ !!

แล้วทำไม ดันจะต้อง มานั่งทำ ด้วยล่ะ!!

ใช่ ใช่

ปกติ พวกเรา ทำอาหารไม่ เป็นกันอยู่ แล้ว

หา... อะไร กัน เนี่ย

กิน ซ้าวกล่อก ก็ไม่เห็น เป็นไร เลยนี่

เสียดใจด้วยนะ ถ้าอีโอรืออยู่ เคื่าก็คงจะ ทำให้กิน ทรอก

โกหกนะ... แล้วทำไม เคื่ากิจไม่ มาล่ะ

เซโตะเอง ก็คงอยาก ชิมอาหาร ที่มีของ อีโอรึจัดดีท่า?

ทำ... ทำไม พุด แบบนั้น นะ

ซึ้งซึ้ง

อ๊ะ!! รึว่า จะมา แล้ว...

อีโอรึ

เอ+

จะอู่ ได้กิน ซ้าว แล้ว

กำลัง คอยอยู่ ซึ่ขวาท่าน อีโอรึ!!

พวกเรา ทุกคนออกไป ต้อนรับเธอ กันเถอะ!!

อีโอรึจึ้ง มาแล้ว ...

.....

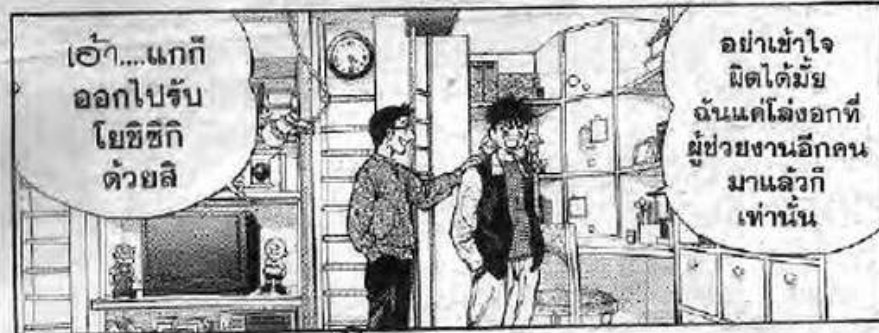

เป็นอะไร
ของแกว่าะ
ตั้งแต่
เมื่อกี้ละ
!!

แหมม....
ปฏิกิริยา
ตอบรับ
ออกมาแต่
โดยดีเชียวนะ

ในที่สุด
ก็เริ่มตูลม
เป็นตัวแถม
ขึ้นมา

เฮ้...แกก็
ออกไปรับ
โยชิซึกิ
ด้วยสิ

อย่าเข้าใจ
ผิดได้มัย
ฉันแค่ลองออกที่
ผู้ช่วยงานอีกคน
มาแล้วก็
เท่านั้น

เอาเหอะ
ปากไม่ตรงกับใจแบบนี้
แหละ
ถึงจะตม
เป็นตัวแถม

ขอโทษ
นะที่
มาช้า
!!

เซโตะคุง
คนเดียว
คงเหนื่อย
แย่เลย
ขอ
โทษ
ที
นะ

ก็...
ไม่ใช่

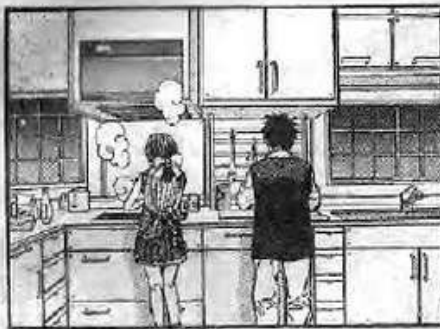
อะไรกันทั้ง
ที่ไม่ได้อยู่กัน
แต่สองต่อสอง
ซะหน่อยทำไมถึง
ตื่นเต้นขึ้นมา
ได้นะ

ท่าน
โยชิซึกิจะ
ให้ชนของ
ไปไว้
ที่ไหน

เอ้อ
ไว้แถวๆ
นั้น
ก็ได้
มั้ง

อ...อ...
ทำไมได้มาอยู่
สองต่อสอง
แบบนี้เนะ...

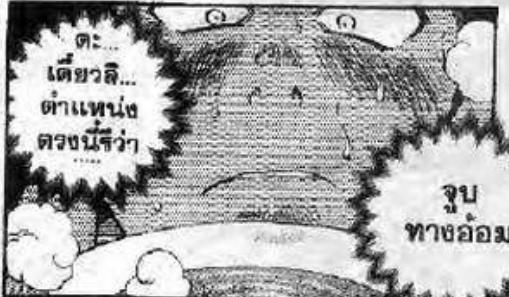
อ...อ...
อ...อ...
อ...อ...

เป็น
สถานการณ์
ที่รู้สึกเอ็น
เป็นที่สุด

อ...อ...
อ...อ...
อ...อ...

ตะ...
ได้ขวลิ...
ตำแหน่ง
ตรงนี้ที่ว่า

จูบ
ทางอ้อม

เอานะ
ชดไปเลย
ขอโทษนะ
อโหสิจ

อ้อ...
ไอ้ผมนี่มัน
ขี้ใจเกินกว่า

เป็นไซ
?

อ...
อ...
อ...

แน่ละสิ
ทำทางทำอาหาร
ของอโหสิจ
น่ารักจนขมใจ
ไม่อยู่

รสชาติ
จะเป็น
ยังใจ
น้ำ

ช่วย
ลองชิม
หน่อย
สิ

จริง
นะ?
ดีจัง

ไม่จำเป็น
ต้องหลอก
ตัวเองอีก
ต่อไปแล้ว

ผมชอบ
อิโอริจัง
จริง ๆ นั้น
แหละ

โห...
ท่าทาง
น่าอร่อย
จัง!!

กิน
เลย
นะ

เออ...
ก่อนจะกินขอ
พูดอะไรอย่าง...
หลังกินเสร็จแล้ว
คราวนี้ขอให้คุย
ชานกันให้เป็น...

ทา กินเสร็จ
ขึ้นคุยชาน
จริงจังเลย
เดี๋ยวก็ได้ช่วง
กินพอดี

ก่อนคุย
ขวนมา
เล่นไอนี่
กันก่อน
ดีมั๊ย?

เกม
พระ
ราชา

ว้าว
ดี
ดี

เกม
อะไร
นะ?

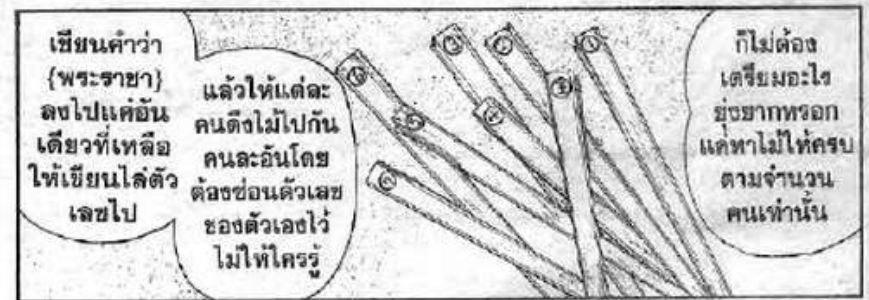
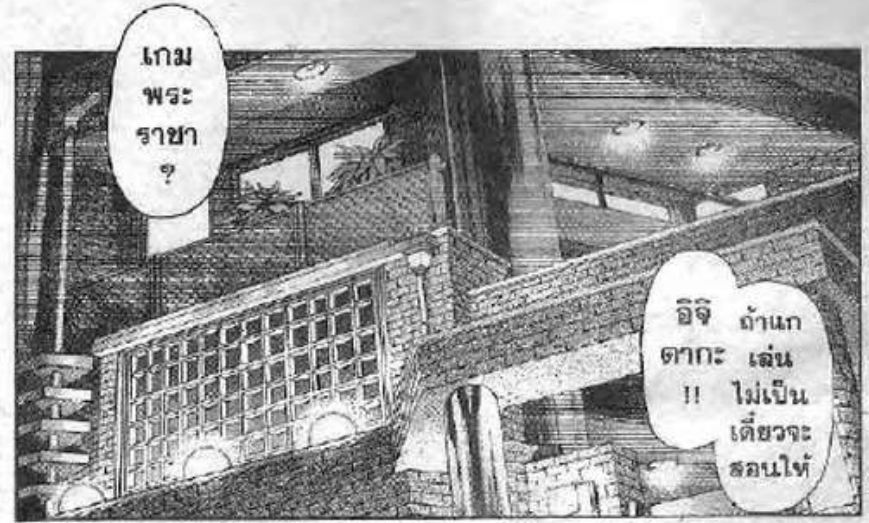
นี่นาย
ไม่รู้จัก
เกม
พระ
ราชา
รีเนี่ย
?

เป็นเกมสนุก
ที่จะสามารถ
จับกับคู่หู
ได้อย่างง่าย
ตายเลยอะ

ฮา
?

จบตอน / ไม่ชอบก็ทลออก

ตอนที่ 53 โบ คอนโทรล

เรื่องน่าแบบ
นั้นจะเป็นไปได้ยังไง
ถ้าไม่มาทำจะบังคับ
ให้เค้าทำได้ละ... ก่อน
เล่นเกมมีการใช้วิชา
สะกดจิตบังคับ
ไว้ใจ?

แก
ก็คิด
แบบนั้น
ใช่ไม๊?

แต่เกมนี้
มันคือเกมแห่ง
มนตร์ดำไม๊ว่า
จะให้ทำเรื่อง
ประหลาดอะไร
ทุกคนจะทำ
หมด

เซอะ
ทำเป็น
พูดดี

เอาน่า
ลองเล่นดู
เดี๋ยวก็
รู้เออ

เฮ้ พวกแก
ดูอะไรกันอยู่
รีบมาเล่น
เร็วเข้า

ถ้าไม่อยาก
ทำจริงๆ
ก็ไม่ต้อง
ทำก็ได้

มันก็ต้อง
เป็นแบบนี้
อยู่แล้วเรื่อง
ปกตินี้

จั้น
หรือ

เซอะ
เจ้าเพราทานี่
ต้นทำเป็นพูด
อย่างมั่นใจนัก
มันใจหนา

รอซึ่มแะยะ
อันแะสนมีเลค
นัยนั้น...มัน
อะไรกัน?

จั้นเริ่ม
กันเลย
นะ
!!

เริ่มแะก
พระราชาจะสั่ง
ให้คนสองคน
ทำอะไรได้
ตามใจนะ

เอ้า
ดิ๊งกัน
ไปคน
ละอัน
!!

นี่จะ
เล่น
จริงๆ
หรือ?

ก็จริงสิไม่
เห็นต้องคิดมาก
เลยทุกคนอย่า
มีโอกาศมาร่วมตัว
กันแบบนี้แล้ว
ทั้งที

ห้ามสั่ง
ให้ทำ
เรื่องลามก
นะ

รู้
แล้ว
น๊า

เห็นมะยัง
ไม่หันเริ่มก็
เตือนกันไว้ก่อน
แล้ว ปิดโอเอ๊ย

พระเจ้า

ของฉัน
ตะทาก
พระเจ้า
!!

ถ้าโตเป็น
พระราชา
จะสั่งทำอะไร
ดีนะ...

ถ้าจะสั่ง
ฝึกแบบนี้
จะได้รีเปลา
นะ...

อย่างเข้
ไม่สั่งให้คนอื่น
ทำอะไรกับอีก
คนนึงแต่ว่า...

ฉันคือ
พระเจ้า
!!

เบอร์ 5
จัดจบ
พระราชา
ชะ !!

อ๊...
ฉันได้
เบอร์
5...

แล้วถ้าเป็น
แบบนั้น
จะทำยังไง
ละเนี่ย...

โอ้เอ๊ย
ทำเป็นพูดชะติบติ
แต่ที่แท้แล้วตัวเรา
เองก็คาดหัวเรื่อง
อย่างนั้นกับเค้า
เหมือนกันนะ

หมมคิด
อะไรอยู่จ๊ะ
เซโตะ
หน้าแดงกล้า
เขี้ยวนะ

อ๊ะ

คงคิด
เรื่อง
ลามก
อยู่ละ
สิท่า

อึ้ง
!!

ขบู่ละสิ
เกมนี้ถ้าใคร
ได้เป็นพระราชา
ก็จะเป็นการเขย
นินลิยส่วนตัวออก
มาจากคำสั่งนี้

อะไรกัน
นี่ฉัน
ได้เป็น
พระราชา
จริงๆ

มาอะไร
ทงอะไร
ก็เข้าใจ
จะสั่งอะไร
ก็เข้าใจ

จะทำยังไง
ดีเนี่ย
ทำยังไง
ดี...

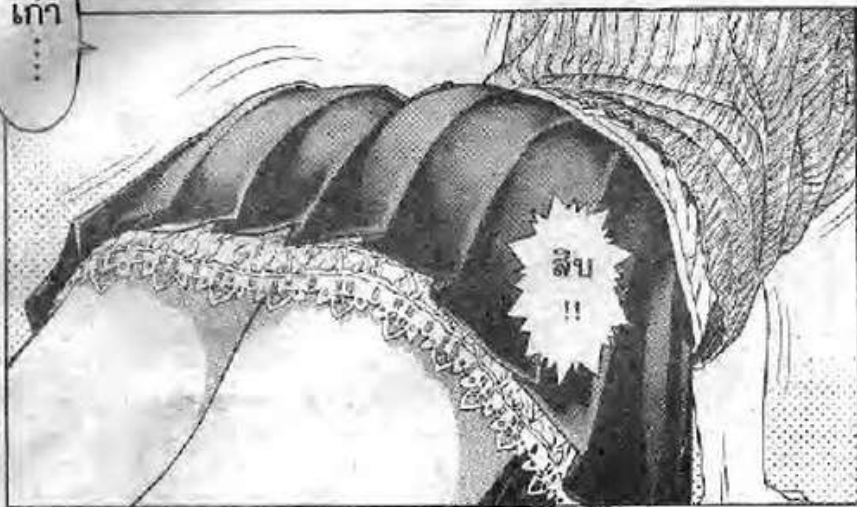
เซโตะ บล็อกอน
นะห้ามสั่งว่า
(จงไปเป็พ็อย
ให้หมมดี) อย่าง
นี้ไม่เอาละ

อ๊ะ ทิวา
กำลังคิดเรื่อง
แบบนั้นอยู่
เนี่ย

นามิ
!!

เก้า...

สิบ !!

เออ

ครบ
ซะที

แหม
โมชิซึกิ
ขยับบั้นท้าย
ได้ดูเช็กซี
จิจิง ๆ แะะ

ว้าว
ดูอะไร
ของนาย
เนีย!!

เฮา: อ้อ...
อย่าขี้
นี่เอง

เซโตะ
เล็งจุดนี้ไว้
เลยตั้ง
แบบนั้น
สิท่า

พูดบ้า
อะไรของ
เธอนะ
!!

เซโตะคง
เลว
ที่สุด

เอ

ฉัน
เริ่มใหม่
กันเถอะ

ทำไมถึง
กลายเป็นแบบนี้
ไปได้นะป่าะมืด
ฉันเกลียดเกม
แบบนี้ที่สุด

อ่า อ่า อ่า
ฉัน
ได้เป็น
พระ
ราชา
!!

จอมลามาก
เพราะทานี้ถึง
ได้เป็นพระราชา
ถูกเวลาพอเหมาะ
พอเจาะพอดี

เอาเลยตั้ง
เจอลมมากมาก ๆ
จะได้ทำไถ่ภาพ
ไม่ดีของฉัน
เมื่อก็หายไป

เป้าหมาย
จูโจมคือ
เบอร์ธ

จง
ชดได้ก็
อีกเดียว
หมด
!!

อะไร
เนีย
!!

ทำไมกัน!
นี่มันอะไร
กันเนี่ย!

ทำไมเจ้า
เพราทานิ
ถึงยังเรื่อง
ที่ไลบริลลิตี
แบบนี้ได้

การสละข้อม
ที่แสดงไปต่อ
ไออันซึ่งจำเมื่อ
ก็มันอะไรกัน

เอา
มาต่อ
กันเถอะ

ฉัน
ได้เป็น
พระ
ราชา

คำสั่ง
คือ...

ให้เบอร์ธา
ป้อน
ปอกก็
ให้เบอร์ธ
กิน

หา?
ให้ทำ
แต่เนี่ย
?

อันเนบ
ฉันได้
เบอร์ธ
นะ

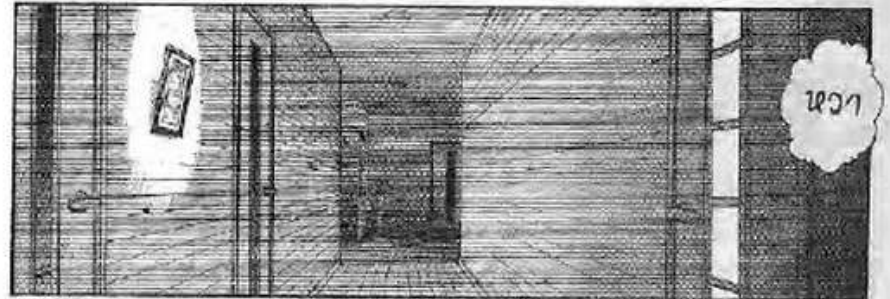
ปลอดภัย
ปลอดภัย
ไปจริง...

นี่ก็
ปลอดภัย
ไปจริง

อืม...
เป็นแบบนี้ก็
ได้แล้ว... รู้ว่ามันแค่
ผมที่คิดเรื่องแบบ
นั้นอยู่คนเดียว?

หวา

ดีกว่าแล้ว
ริเนี่ย
เวลาผ่านไป
เร็วจริงๆ
แฮะ...

น่าจะมีทำไม
ท้องนำผู้ชาย
ต้องอยู่ชั้นสอง
ด้วยนะจะเล่าให้
เมื่อเลย

เอา
เพรา
ทานิ
เกม
พระ
ราชา
ก็สนุก
ดิเน

แต่ไม่เห็นเป็นเกม ลามก อย่างที่นึก ว่าเลยนี่

อย่างว่าน้า กับยูทูนึง แล้วจะมาทำเรื่องลามก ได้ยังไง

แกจรี เเล้วว่าทำไม ตอนนี้ทุกคนถึงกำลังสนุกกันใหญ่? ถึงจะเป็นเรื่องโง่ๆอะไรก็ดูสนุกไปหมดใช่มั้ย?

?

เรื่องนั้น...

เพราะนี่ก็ตลกมากแล้วและทุกคนก็กำลังพรีเต็มทีไปมัยล่ะ?

ฮ่า...ฮ่า...

เอ?...?

ฮ่า...

ไม่...นะ...ไม่...เอ...!

ฮือ... ฮือ...!

นี่ยังไม่ครบ นาทิ อีกเรอะ

อ้อ... เลขนาทิ นึงแล้วละ

แหะ... เห็นแล้ว... สยอง... เลข... อ่า...!

สองคน นี่ยา... เหมะ... สวม... กันดีจระ...!

ทำเป็นบ่นไป... ได้ก็ดูท่าทาง พวกแกออก จะมีความ... สุขกันนี้พว?

บ้าที่สุด... แค้น... คน... นี้... ผากไว้... ก่อนเหอะ

เอ...! มาเริ่ม... เกมใหม่... กันเลย

กลัว... จัง...!

ยะ...! พระเจ้า... เข้าข้าง... ฉัน... แล้ว...!!

ฉัน... ได้... เป็น... พระ... ราชา

โห...! เบอร์ 7... ซ้ายหน้าออก... ของเบอร์ 2... 3 นาที...!!

ฮา!!

เจ้า... เซล... เล็ก... สั้น... แบบ... นั้น... ไป... ตัด... ทิ้ง... ก็... ดอด... ชู... ตี... แหะ...!

ฮือ...! ร้อง... ด้วย...!

อิโริจิจ จะต้องถูก คนไหนขยำ หน้าอกเนี่ย ?

มันเป็นใคร ฉันได้เบอร์ 4 บ้าที่สุด! มันคนนั้น เป็นใคร?

ไต่เบอร์ 2
ใช้ปาก
ป้อนทีออฟพี
ไต่เบอร์ 7

เรียบ
ร้อย
!!

ซี
โกง!

แทบไม่น่าเชื่อ
ชอบเขตมัน
ซักค่อย ๆ จะลาม
ปามไปเรื่อย ๆ
แล้ว...

เกมพระราชา
นี้น่ากลัวจริงๆ
และ หกอย่างมัน
เกิดขึ้นได้
จริงๆ เละอะ!!

ตอนที่ 54
โบ
คอนโทรล
2

ให้เบอร์ ๑๑
ตลอดเดือนของ
เบอร์ 4 ออก
มาขึ้นหนึ่ง!!

ใจ !!

ทุกคนถึงจุด
รู้สึกพีคเต็มที่
ไม่มีอากาศ
ช่วงกันเลย

นำส่งสาร
ไซคโมติ
เจี้ยนเอะนี่
โดนไปกี่ครั้ง
แล้วล่ะ?

พวกผู้หญิง
ก็ดูเหมือนจะ
สั่งให้ทำอะไรก็
สามารถทำได้
หมดแล้วด้วย

สภาพแบบนี้
จะเลยเถิด
กันไปถึงไหน
แน่เนี่ย...

ฟังนะ อิจิตากะ
เป้าหมายสุดท้าย
ของพวกเราคือการ
ทำให้พวกผู้หญิง
ทุกคนไปให้หมด

ว่าไ
นะ
!?

มันเสียงนะ
เพราะเจ้าพวกนั้น
ก็จะขี้เปลือกกัน
หมดด้วยเอาน่า
มันทุเรศลูกตา
จะตายไป...

แก
นี่
มัน

แต่ผลลัพท์
มันเห็น! แตน
กันอยู่ ปฏิบัติ
แล้ว การลับนี้
ต้องสำเร็จ
ชั่ววู

อิม
อิลอริจก็
ฉอดตัวนอก
ออกไป
แล้ว

ส่วนนามิ
ท่อนล่างเหลือ
แต่กบน
ตัวเดียว

พี่นางันดาจาย
ก็คิดทั้งที่ผู้หญิง
คนอื่นเห็นนามิ
ในสภาพนั้นแล้ว
แต่กลับไม่ได้คิด
ว่ามันแปลก
อะไรนี่สิ!

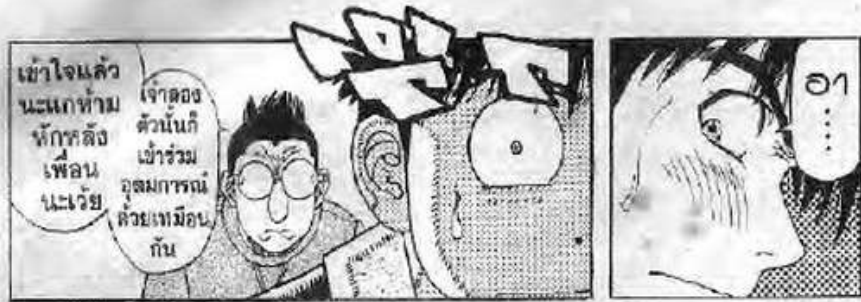
ไม่ผิดนะ
ตอนนั้นทุกคน
สูญเสียความเป็น
ตัวของตัวเอง
ไปแล้วนี่คือ
เวทมนตร์ของ
เกมพระเจ้าซาจิ!

จำใส่หัวไว้
ให้ดีล่ะ
ห้ามแกลัซให้เค้า
จงแกต้าให้หมด
ในทันทีอย่าง
เด็ดขาดเชียวนะ

เกมนี้
มันต้องใช่
กลยุทธ์ที่เด็ด
ฉลาดที่ละชั้น
พอรู้ตัวอีกทีก็คิด
ไปหมดแล้ว

ฝันไปเถอะ...
ถึงฉันได้เป็นพระ
ราชาฉันก็จะไม่ยอม
สั่งให้ใครแก็ก้า
ที่ละชั้นหรอก

เข้าใจแล้ว
นะยก้า
หักหลัง
เพื่อน
นะเว้ย

เจาต้อง
ตัวนั้นก็
เข้าร่วม
อุสมการณ
ด้วยเหมือน
กัน

อ่า...

อืม...
หมายถึงความว่า
ฉันจะทำตัวเป็น
เด็กดีคนดี
ไม่ได้จริง

แต่ถ้า
เบอร์ที่ฉันสั่ง
เป็นเบอร์ของ
อิโอริจัง
ล่ะก็...

เซโตะ
คุง... บ้า
ที่สุด

เป็น
พระราชชา

ต้อง
ช่วย
แน่!!

เอา
แล้วไง
ฉันได้
เป็น
พระ
ราชา

ไอโอรุ

จะมาทำเรื่อง
อยู่ไม่ได้นะ
เพราะตัวเจ้า
เหราทานี่
เป็นพระราชชา
มันจะตั้ง
สั่งตลอดแน่

มันบอกว่า
ต้องค่อยๆ
รุกซำๆ
คราวนี้
จะให้
ตลอดอะไร
ล่ะเห้ย

พระราชชา
ขอสั่ง
ให้ถอด
กนก.
ซะ!!

นี่เรียกว่า
รักทีละซำๆ
บ้านแกะเรอะ
!!

สั่งให้ถอด
อีกแล้ว
ช่วงหลังนี้
สั่งถอด
ตลอดเลย
นะ!

ให้ถอด
กนก. มัน
เกินไป

คิดจะ
ให้ถอดจน
กว่าจะเห็น
พวกเจ้า
ไปสิทำ

เราไม่
ได้คิด
แบบนั้น
นะ!!

แล้วจะตั้ง
เบอร์อะไร
ล่ะ?

โห้วล่ะ
ขอลยให้ถูก
เบอร์ของ
อิโอริจังกับของ
ฉันเลยนะ
!!

เบอร์
2
!!

จะ...
ให้ทำ
ยังง
ล่ะ?

ก็จะ
ทำ
ตาม
ใจ
ได้ล่ะ
นาย
ก็แล้ว
กัน

โทงพูด
แบบนี้ล่ะ ฉัน
ไม่ได้คิดอยากจะทำ
แบบนี้ที่จริง
แล้ว...

บอก
ให้ฉัน
ทำตาม
ใจ
ฉันสิ..

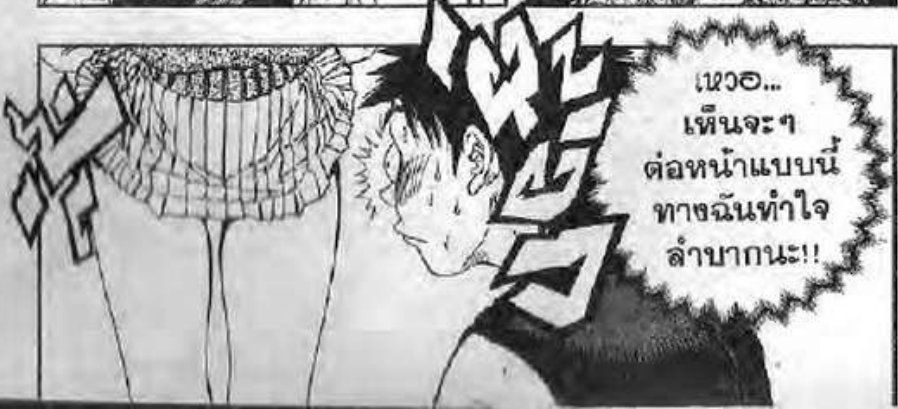
ใจล่ะ
ลองอีแบบนี้
ไม่ทำก็ไม่ได้
นี่...

แล้วคือ...
จะให้ฉันด้วย
มือเข้าไปใน
กระโปรงเอง
ฉันคงทำไม่
ได้หรอกนะ

ถ้าฉัน...
ฉันเล็ก
กระโปรง
สั้นให้
เอามือ
แต่ นาย
ทำมอช
ด้านหลัง
นะ

เงวอ...
เห็นจะ...
ต่อหน้าแบบนี้
ทางฉันทำใจ
ลำบากนะ!!

ว้าว
!!

อ่า...
อีไอริจ
มองมาแบบ
นี้รู้สึกไม่
ดีเลย

มันทำอะไร
อยู่นะฉัน
อายนะ
รีบๆทำซะ
มันจะได้
จบๆ

เอ้อ...
ทุเรศตัวเองจริง ๆ
ตอนนี่เด็กมอง
กลายเป็นพวก
ลามกไปซะแล้ว

อ้อ
อ้อ

แก่อึ้งทำ
เป็นเฉิบๆ
เฉิบๆแต่
จริงจังแล้ว
จะกระจะจี่
ไม่ทำหรือ
มากลิ่งทำ

ปกติถ้า
ไม่บอก
ท่าน่าก็
ไม่ทำหรือ
มากลิ่งทำ

ทำขจัด
เซโตะคือก็เป็น
พวกลามกซึกือ
เหมือนคนอื่น
แหละ

จะโดนเธอ
คิดอะไรซึ่งใจบ้าง
น่าจะหยุดตีมีม?
ท่านบบนี้ น่าจะ
ดีกว่านะ

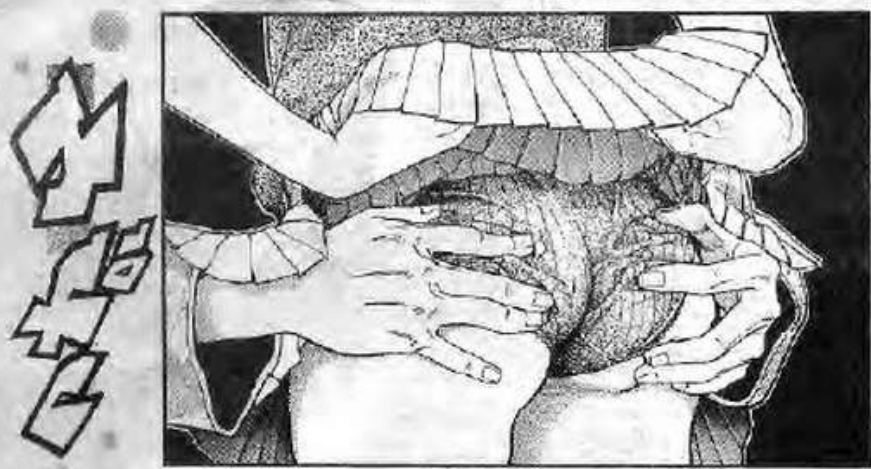
ปังๆ
ปังๆ

สัมผัสกันของ
ผู้หญิงเป็นครั้งแรก
ราวกับว่าเป็น
ฟองน้ำที่นุ่มไม่
มีวันบุบสลาย

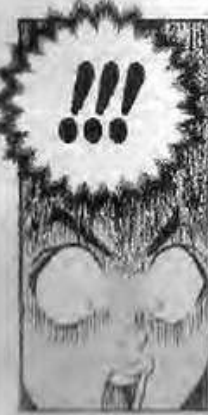
เจ้าเซโตะนี่
ถึงเวลาทำ
มันทำจริง
นะเนี่ยน่า
อิจจาจะมิด

อิโอริ
จัง...

เบียดต่าฉันได้เลย...
ฉันไม่ไหวแล้วละ...
เพราะก้นของโมริซึกิ
ช่างอ่อนนุ่มเหมือน
ปุ๋ยเมฆบนสวรรค์
ชั้นเจ็ดจริงๆ

เจ้าตัวขุกขน
ของสมมัน
ตื่นจากภวังค์
เต็มที่แล้ว...
ขอโทษด้วยนะ

บอกแล้วไง
ว่าห้ามแตะ
โดนนะ
เล่นผิดกฎ
นี่นา

ขอ...
ขอโทษนะ
พอดีเมื่อกี้
ฉันหลับ
ตาละ

เพิ่ง
ได้เคย
...

จริงจัง
ฉันจะบอก
ตำแหน่งให้
ก็แล้วกัน
!!

คราวนี้
อย่าซี้ซั้ว
จับผิดที่
อีกละ

ถ้าเป็น
อิโอริจัง
...

จะเป็นใคร
ก็ได้ชั้นรี...?
ไม่หรอก

ถ้าเป็น
อิโอริจัง...จะ
ต้องมีความ
สุขมากกว่า
นั้นนะ...

ไม่ได้
ฉันหยุด
มือตัวเอง
ไม่ได้ !!

นั่นคือ
เวทมนตร์
ของเกม
นี่ละนะ

ไม่...!!

ฮือ
ฮือ

ฉันทำ
แบบนี้
ไม่ได้
จริงๆ !!

จะมี
ตั้งท่า
ไปดิ
ไหน

รีบถอด
ซะที !!

ฉัน
ไม่ได้ !!

แกคิด
ซัดขึ้น
คำสั่ง
พระราช
ระเระ !!

นึกว่าจะ
ยอมปล่อย
ให้มีการ
ปฏิเสธไม่
ทำก็ได้จริง
รึ?

ขนาดฉันเอง
ยังต้องถอด
จนเหลือ
แต่กนก
เลขนะ

เมื่อเป็น
แบบนี้
ก็ต้องถอด
ของนาย
แทน !!

เฮา!
ไม่
อย่า
ทำฉัน !!
เฮา

โอโห
จริง...
กนก เซโตะ
ของ นนะ

ฮือ

ไม่เล่น
ไม่เล่น
มันแล้ว
วันนี้พอนอน
แค่นี้ละกัน !!

เพราะพรุ่งนี้เช้า
ตื่นขึ้นมาจะ
ต้องคุยเรื่อง
งานปาร์ตี้ตอนจบ
นี่เองใหม่กัน !!

ทุกคน
เตรียมตัว
เตรียมใจไว้
ได้เลยฉันได้
เป็นพระรามมา
แล้ว

ฉันจะสั่ง
ให้ทำเรื่องที่
สุดยอดที่สุด
ให้สมกับเป็น
ตาสุดท้ายเลย
!!

ห้าม
โทษ
ปฏิเสธ
ด้วย
!!

จะเริ่ม
ล่ะนะ

กกน.
ไต่แล้ว
ปิดๆ
หน้อย...

สองคนที่ถูก
เลือกจะต้อง
เข้าไปกอดกัน
บนเตียงอย่าง
ซาบซ่านใน
ชุดวันเกิด

พร้อมกับจูบกัน
อย่างเร่าร้อนเป็น
เวลา 10 นาที
ถ้าเกิดติดใจ
จนยังใจไม่อยู่
จะทำต่อไปจน
จบเลขก็ได้

เฮ
สั่งอะไรบ้าๆ
แบบนั้นเนี่ย
ถ้าเกิด อีไอริ
โตนขึ้นมาจะทำ
ยังไงดีล่ะเนี่ย?

หมายเลข
ที่เลือก
คือ...

เบอร์ 1
กับ
เบอร์ 7
!!

เฮ
!!

เอ
!?

